

28. A-12778

Dziru dzeesmas.

Sakratas Metrainé.

Rigá 1888.

Drukats Ernst Plates gramatu- un bilžu-drukatavá un
burtu-leetuvé, pee Petera baznicas, paša namá.

Dziru dzeesmas.

Sakratas Metrainé.

„Lai dzeram, lai dzeedam, lai uzsakam deet,
Lai svets mums ir deevibas likums!
Lai Trimpus mums alu no jauna sak leet,
Lai atdzivo sentevu tikums!“

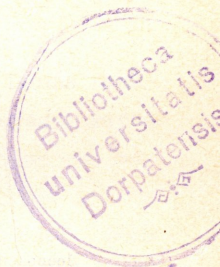
Auseklis.

Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu

~~166540~~

Rigá, 1888.

Drukats Ernst Plates gramatu- un bilžu-drukatavá un burtu-leetuvé,
pee Petera baznicas, paša namá.



Дозволено цензурою. Г. Рига, 22-го сентября 1887 г.

Est. A

Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu

21818

33485136

Savu „Dziru dzeesmu“ krajumu tautás raididami, ceram un ticam, ka viņš atradís savus draugus un beedrus, savus peekritejus un labveļus, ceram un ticam, ka viņš palidzes celt un atdzivinat musu sentevu garu un tikumu. Dažs labs varbut jautas, kadeļ krajums nosaukts par „Dziru dzeesmu“ krajumu? Atbilde skanetu: tadeļ, ka esam viņá uzņemuši tadas dzeesmas, kuŗas dzeedamas kuŗá katrá jautru un preecigu ļaužu sa-eimá un sabeedribá, vardu sakot katrás dzirés. Krajumá uzņemám gan tautas dzeesmas, gan originaldzejas, gan tulkojumus, kas cik necik likas kalpojot musu merķim un nolukam, proti: slavet un apdzeedat tautu, teviju, milestibu, alutiņu un vairot jautribu un omuļibu sabeedrigá sadzivé. Melodijas peespraudam tikai mazakajai dzeesmu daļai, lai gramatiņa viseem dzeesmu miļotajeem butu jo veegli un leti pee-eetama.

Musu krajums savá ziņá pirmais Latvju rakst-
necibas lauká, tadeļ nebus nekads brinums, ja
viņam vel ņur un tur varbut savi trukumi, savas
kļudas; labus un derigus padomus eeverosim uz
preekšu.

Metrainé, 18 $\frac{14}{V}$ 87.

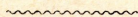
Dzeesmu sakrajeji.

Dzeesmu rádītajs.

	Nr.
Aiz kalniņa meezus seju	1
Aizmirst, bral, tu vari visu	2
Apsegloju melnu kuili	3
Ar Deevu! jaukás, zilás acis	4
Ar speeķi eekš rokas	5
Augšam braļi, eesim droši	6
Baliņ, tveri kausu	7
Braļi, sežatees še bará	8
Braļi, šodeen preecaj'tees	9
Ceļa malá dažreiz gaida	10
Deevs sveti Latviju	11
Div' dujiņas gaisá skreja	12
Dzeraj' puisis bedajás	13
Dzerat, dzeed Anakreons	14
Dzintarzemité, kur reiz senatné	15
Eekš meža bij veens nams	16
Eemet papiņ! vairs tik jauni	17
Es lidoju Latvijas kalnos un lejás	18
Flevit lepus parvulus	19
Gaudeamus igitur	20
Jaju deenu, jaju nakti	21
Integer vitae	22
Jus braļi, kad vairs nežupoju	23
Kadá godá mes še esam celti	24
Kad alus kaná mirdz	25
Kà Daugava vaida un bangas kà krac	26
Kad draugu starpá ligsmis sedu	27

	Nr.
Kad par dzivi preecajos	28
Kads sirmgalvis ceemiņa puķiti ved	29
Kam brivás krutís vira sirds atrodas	30
Kam goda sirds ir azotí	31
Kam speks un duša sirdí mit	32
Karaviri bedajasi	33
Krauklits sez ozolá	34
Kupleem meezeem veldré kritot	35
Kursu viri, Latvju deli	36
Kur tu augi, daiľá meita	37
Lai, braļi, ligsmojamees	38
Lai, draugi, preecajamees	39
Lai dzeemas skan daudz balsu veenibá	40
Lai dzivo augsti Latvija	41
Lai kopá sanakam	42
Lai zaļo musu beedriba	43
Ligo laiva uz udeņa	44
Luk pakalná kuplaji ozoli šņac	45
Manu tevu, vecu tevu	46
Meita gaja uz avotu	47
Meitiņa miľá, puķite, rozit'!	48
Mes preeka pilni ligojam	49
Mes reiz bijam divi beedri	50
Metrainé mes Muzu deli	51
Nevis slinkojot un pustot	52
No upmalas uz noleju	53
Nu ar Deevu, Vidzemite	54
Nu mes baliņi sasatikušees	55
Nu sveiki, braļi, kas šeit kopá esam	56
Ozoliti, zemzariti	57
Ozoli vel Baltijá	58
Pa Daugavu laivineeks irás	59
Pirmá vizbulite plauka	60
Precigi caur dzivi ejam	61
Puiši jaja peeguľá	62

	Nr.
Putin puta melnais mednis	63
Put, vejiņ', dzen laiviņ'	64
Rau draugi, kà ņi kana mirdz	65
Raug, gurdens trijjugs velkàs gauņi	66
Riga dimd! Riga dimd!	67
Ritá vairs nebuņu majás	68
Saulit' tecej' tecedama	69
Seņi mazi bundzeneeki	70
Skaistu rozi redzeja	71
Skani, mana dzeesmiņa	72
Slava tevim, alutiņ	73
Sneedz man ņurp, jaunekli, ragu!	74
Stasti manim, Daugaviņa	75
Sveiks iz tev' un mates rokám dels nu projam trauc .	76
ņee kauli, ņi meesa	77
Tà nevar ņe palikt, kà bijis	78
Teci, teci kumeliņi	79
Tevija, tu darga, sveta	80
Tris tauteeņi no laukeem	81
Tumņa, tumņa ta eglite	82
Tur es dzeru, tur man tika	83
Uz Latvijas kalneem, tur meeži breest	84
Vaj gudrás dabas majeens?	85
Vakar, vaj tas ticams, beedri?	86
Visur jutos es kà majás	87



№ 1. Aiz kalniņa meezus seju.

Aiz kalniņa meezus seju,
Lai neredzi apenits;
Apenitis gudris viris
Koká kapa raudzitees.

„Kur tu jasi, apeniti,
Liku karklu apsedlojs?“

„Jašu meezu apraudziti,
Vaj aug labi lidumá!“

Meezits auga ar apeni
Eža veen starpiņái,
Rauga-mates veen vaj'dzeja,
Kas saveda veenuveet.

To dzirdeja apenitis,
Sauc kubulá eelekdams:

„Jauneem esti, jauneem dzerti,
Veceem pakšus grabinat.“

„Apeniti, grozgalviti,
Guli mucas dibená!
Kad es tevi kustinašu,
Vis' istaba stavu leks.“

Meezu-mate sav' meitiņu
Dod apeņa deliņam;
Pati gauži noraudaja:
Ģekim meitu atdevus'.

Sakartojis Celmiņu Martiņš.



№ 2. Aizmirst, bral, tu vari visu.

Aizmirst, bral, tu vari visu,
 Kapdams smilšu kalniņái,
 Alus kausa ne-aizmirsti,
 To ņem lidzi padusité!

Naks deeniņa, ligos kalni,
 Ligos lejas, ligos meži, —
 Ligos jura putodama,
 Ligos zvaigžņu debestiņas.

Kam ligoja debestiņas,
 Kam juriņa putodama?
 Trimpus kapa kumeliņá
 Raudzit savus dzerajiņus.

Kam kausiņis padusité,
 To ceļ Trimpus kumeliņá;
 Saseduši kumeliņá
 Uzjaj zvaigžņu kalniņái.

Pilda kausus alutiņu,
 Trimpus paša darinatu,
 Pilda kausus, izdzer tukšus,
 Dzivo jaunu, jauku mužu.

Puriņu Klavs.

№ 3. Apsēgloju melnu kuili.

Mereni.

Jurjaņu Andrejs.

Veens.

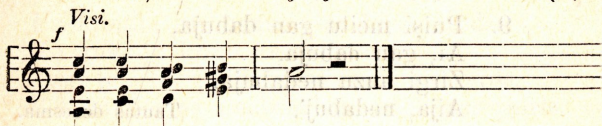
Visi.



1. Ap-seg-lo-ju mel-nu kui-li, Ai, mel-nu



kui - li, Un aiz - ja - ju uz kro - dzi - ņu,



Ai - ja, uz kro - dziņ'.

2. Krodzineece brinijasi,
Ai, brinijasi,
Kam tas tadis kumeliņis,
Aija, kumeliņš.
3. Ta puisīša kumeliņis,
Ai, kumeliņis,
Kas naudiņu zvaadinaja,
Aija, zvaadinaj'.
4. Es uzjaju augstu kalnu,
Ai, augstu kalnu,
Meitas dzeedaj', govis mava,
Aija, govis mav'.
5. Meitas dzeedaj' jaunu puisi,
Ai, jaunu puisi,
Govis mava zaļu zaļu,
Aija, zaļu zaļ'.
6. Govis zaļu gan dabuja,
Ai, gan dabuja,
Meitas puisi nedabuja,
Aija, nedabuj'.
7. Es uzjaju otru kalnu,
Ai, otru kalnu,
Puiši dzeedaj', zirgi zveedza,
Aija, zirgi zveedz'.

8. Puiši dzeedaj' jaunu meitu,
 Ai, jaunu meitu,
 Zirgi zveedza tiru auzu,
 Aija, tiru auz'.

9. Puiši meitu gan dabuja,
 Ai, gan dabuja,
 Zirgi auzu nedabuja,
 Aija, nedabuj'.

Tautas dzeesma.

№ 4. Ar Deevu! jaukás, zilás acis.

Melodija: Tev dziļi acís eeskatijos.

Ar Deevu! jaukás, zilás acis,
 Jus manim darat sapes veen;
 Tik ko jus esmu skatit sacis,
 Te šķirtees bridis nak un skreen.

Ar Deevu! skaisto, stalto jauneet,
 Mans miļo siržu eņgelit,
 Tu paleec, kaut tev projam ja-eet,
 Man sirdí, dargo luteklit.

Ai, plustat, dzeesmu skaņas, plustat
 Un remdat sapes meitenei,
 Ai, skanet jele nenokustat
 Lidz miļakajam talené!

Jusmiņš.

№ 5. Ar speeķi eekš rokas.

Ar speeķi eekš rokas, aiz cepures zeeds,
 No gajeja veena pa zemém ceļš eets.
 Viņš pilsetas redz un viņš ceemiņus sveic,
 Bet projam tam ja-eet, viņš taļaki steidz.

Viņš puķes redz ceļmalī augoņas daudz,
Tām ceļineeks klusiņam gaŗam ņmauc,
Tik saldi tās oŗ un tik brangi tās zeed,
Bet projam tam vajaga taļaki eet.

Uz klintīm tur namu viņš taisitu redz,
Ko koki jo kupli ar zaļumu sedz:
Tam ļoti tur patik, tam nesas tur sirds,
Bet taļak viņš steidzas, no dzimtenes ņķirts.

Un ligava laipna, ta bildina to:
„Sveiks, ceļineek miļais, ņe peemajo!“
Ta acīs tam raugas, viņš roku tai speeŗ,
Bet projam tam ja-eet, to taļaki speeŗ.

Tam dziviba preekus daŗdaŗadus sneedz,
Lidz liktenis kajai uz preekŗu eet leedz;
Viņš stav nu pee kapa un apŗreeŗas vel,
Ka laimi maz baudijis, tas viņam ņel.

Juris Allunans.

№ 6. Augŗam, braļi, eesim droŗi.

Stunz.

The musical score is written on two staves, Treble and Bass clef, in G major (one sharp) and common time (C). It begins with a dynamic marking of *f* (forte). The melody is simple and rhythmic, with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes, with syllables aligned under the corresponding notes.

1. Aug-ŗam, bra-ļi, ee-sim dro-ŗi Dee-va

2. Kà ņnac bir-zes kup-lee za-ri, Mu-su

3. Vis-caur mu-su ze-mi ko-ŗi Dzees-mu

4. Dzeesmu svet-ki, svei-ci - na-ti, Lai no

1. lee - lá baz - ni - cá, Tur ar sim-tám balsim

2. dzeemas lidz lai skan, Tà kà se - no te - vu
 3. bee - dri - bas lai zeed, Pa - dzee - da - sim mundri,
 4. jums plust sve - ti - bas; Drau - gi cee - tak beedri -

1. ko - ši Pa - dzee - da - sim bee - dri - bá. Tur ar

2. ga - ri Lidz šo mu - su pree - ku man'. Tà kà
 3. dro - ši, Ka caur sird' un kau - leem eet; Padzee -
 4. na - ti, Lai uz ma - jám at - gree - žas! Draugi

1. sim-tám bal - sim ko - ši Pa - dzee -

Tur ar simtám bal - sim ko - ši

2. se - no te - vu ga - ri Lidz šo
 3. da - sim mundri, dro - ši, Ka caur
 4. cee - tak beedri - na - ti, Lai uz

1. da - sim bee - dri - bá. Kà şís

2. mu - su pree - ku man'.
 3. sird' un kau - leem eet.
 4. ma - jám at - gree - žas!

1. bal - sis ko - pá ska - ņás,
 Kà şís bal - sis ko - pá

2. Bri - va dzeesma lai teem
 3. Latv - ju dzeesma Latv - ju
 4. Taut' un drau - gu mi - le -

1. Tà lai bra - ļu bee - dri -
 ska - - ņás, Tà lai bra - ļu bee - dri -

2. zva - - na, Kam nu Latv - ju gars ir
 3. ga - - rá Lai no sir - dim, mu - tes
 4. sti - - bá Lai mes ro - kas snee - dza -

1. bá Te - vu ze - mes ve - le - şa - nás

2. dzivs, Lai tee jut şai dzee - da - şa - ná,
 3. skan, Aiz - mir - sta lai ver - gu va - ra,
 4. mees Un tad vi - si sa - bee - dri - bá

1. At - skan de - bes aug - sti - bá. Te - vu

2. Ka nu gars mums at - kal brivs. Lai tee
 3. Bri - vi - bu lai kat - ris man'! Aiz - mir -
 4. Te - vu - ze - mé preecaj' - mees. Un tad

- mes
 1. ze - mes ve - le - şa - nás, lai tás

2. jut şai dzee - da - şa - ná mun - drá,
 3. sta lai ver - gu va - ra, va - ra,
 4. vi - si sa - bee - dri - bá lig - smi,

1. At-skan de - bes aug - sti - bá.

2. Ka nu gars mums at-kal brivs.
 3. Bri - vi - bu lai kat-ris man'!
 4. Te - vu - ze - mé pree-caj' - mees.

Dünsbergis.

№ 7. Baliņ, tveri kausu.

Baliņ, tveri kausu,
 Izdzeņ veegli sausu!
 Putojošu tevu alu
 Trimpus atkal kaudzém lej.
 Ari musu senču deevi
 Romnové pee alus deij.

Auseklis.

№ 8. Braļi, sežatees še bará.

1. Bra - ļi, se - ža - tees še ba - rá,

Lai mes sa - vu sen - ču ga - rá Pildam glazes,

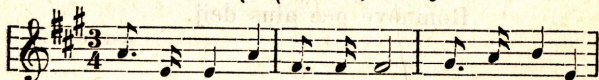


dzeram tukšas Teem, kas cee = ni bri - vi-bu.

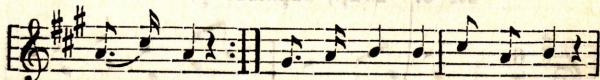
2. Laiks, kur mes kà zeni deijám,
Jausmàs vira spekos bijam,
Ir kà sapnis aizlidojis,
Mužam nenaks atpakaļ.
3. Jauneklém, kas godam staiga,
Nevainigi nosarkst vaigá,
Tám, kas mile kreetnus virus,
Lai šo kausu tukšojam!
4. Ari jauneklēm šo kausu
Izdzersim par godu sausu,
Kas preekš god' un brivib's cinas,
Mes tos veenmer ceenisim.

E. Birmsans.

№ 9. Braļi, šodeen preecaj'tees.



1. Bra - ļi, šo - deen preecaj'tees, Jau - ni - ba driz
Pec, kad ve-cums pee-vilksees, Tad vairs preeks ne-



beig - sees.

veik - sees.

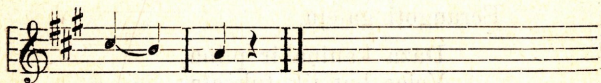
Dzi-ves stun-das at - ri skreen,



Kas ne ta - gad puš-ķus seen, Tam bus



vai - ņags ve - já, Tam bus vai - ņags



ve - já.

2. Preeki atri aizsteidzas,
Teem ir veeglas kajas.
Bedu-deenas kavejas,
Grūti atstaj majas.
Vaj vel atkal sanaksim,
Un kà ņodeen ligsmosim,
∴ Kas mums to var galvot? ∴
3. Sakat, kur palikuņi
Tee, kas nesen gadeem,
Kà mes jauni, mudigi
Preecajás ar radeem? —
Smiltis viņu meesas sedz,
Cita pasaule tos redz,
∴ Kur tee eegajuņi. ∴
4. Kas pec teveem mekletu,
Kapsetai lai prasa.
Tur tas dzirdes macibu,
Ko uz kapeem lasa:
Esat ligsmi jaunibá,
Eekam beidzas dzeesmiņa,
∴ Beŗu-pulkstens zvana. ∴

G. F. Stenders.

№ 10. Ceļa malā dažreiz gaida.

Ceļa malā dažreiz gaida
Skaista puķe raveju,
Dažas lupiņas ar smaida
Eeraugoti gajeju.

Daža kaniņa ir pilna,
Velas but tik tukšota;
Daža dzeesmiņa tik miļa,
Kaut veen tiktu dzeedata.

Debes' deļ, vaj puķei javist?
Vaj lai gaida meitiņa?
Vaj lai postam meestiņš nonikst?
Vaj lai neskan dzeesmiņa?

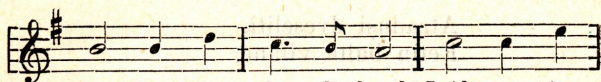
Lidz pat navei puķes raušu,
Bučošu ar meitiņas,
Kanu pilnu ne-atstašu,
Skandinašu dzeesmiņas.

Iz „Jaunee dunduri“.

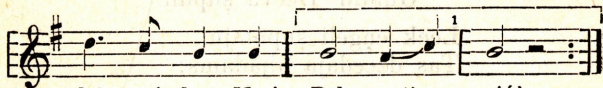
№ 11. Deevs, sveti Latviju.

Baumaņu Karlis.

Deevs, sve - ti Lat - vi - ju, Mus' dar - gu
te - vi - ju, Sve - ti jel Bal - ti - ju, Ak
sve - ti jel to! Kur Latv - ju mei - tas zeed,



Kur Latv - ju de - li dzeed: Laid mums tur



lai - mé deet, Mus' Bal - ti - - já!



Bal - ti - - já!

№ 12. Div' dujiņas gaisá skreja.

Div' dujiņas gaisá skreja,
Abas skreja dudodam's.
Ai, ai, aija!
Abas skreja dudodam's.

Div' baliņi kará jaja,
Abi jaja domadam'.
Ai, ai, aija!
Abi jaja domadam'.

Vaj bus jati, vaj nejati,
Vaj palikti setiņá?

Kur palika mans balitis,
Karodziņa nesajits?

Tur palika jajejitis
Uz tám Leišu robežám.

Tur staigaja Deeva deli
Dveselites lasidam'.

Atraduši dveseliti,
Eetin baltá vilané.

Eenes svetá paenái,
Guldin' Deeva ŝupulí.

Leek eņgeli ŝupotaju.
Tas dzeedaja aijadams:

Aija, miļa dveselite,
Kaŗá kauta, nemirus'.

Iz R. Tomsona Mikas.

№ 13. Dzeraj' puisis bedajás.

Dzeraj' puisis bedajás, bedajás:

Kur bus ņemti ligaviņ'.

Tralala, tralala,

Kur bus ņemti ligaviņ'.

Balta puķe ezará, ezará:

Ta dzeraja ligaviņ'.

Tralala u. t. pr.

Ņem, braliti, oŗa laiv', oŗa laiv',

Brauc pec puķes ezará!

Tralala u. t. pr.

Balta puķe atbildej', atbildej':

Labak zeedu ezará,

Tralala u. t. pr.

Labak zeedu ezará, ezará,

Ne dzeraja ligaviņ'.

Tralala u. t. pr.

Ezará bij silts udens, silts udens,

Posta dzive dzerajam.

Tralala u. t. pr.

Paleec puķe ezará, ezará,
Lai dzeņ dzerajs krodziņá!
Tralala, tralala,
Lai dzeņ dzerajs krodziņá!

Tautas dzeesma.

№ 14. Dzeņat! dzeed Anakreons.



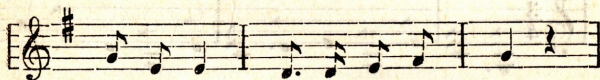
1. Dze-ņat! dzeed A - na - kre - ons, Dzeed ar Ho-ra-



cijs. Lai dzeņ ta - deļ li - gu-sons,



Ká sen no - ti - cis! Ee-reib seņ-reiz



ne - de - lá — Ma - ca Hi - po - krats,



Gree-ķis, Romneeks sku - bi - na: Padoms labs ir



tads. Bra - ļi, bra - ļi, bra - ļi zu - po-

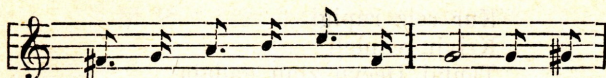
sim, zu - po - sim, zu - po - sim, Bra - li,
bra - li, bra - li zu - po - sim, zu - po -
sim, zu - po - sim!

2. Prata-veders Sokrates
Izmanigi suc
Tas no Trimpa muçeles,
Kaut Ksantipe ruc.
Eereib' seşreiz nedelá etc.

J. Lautenbachs.

№ 15. Dzintarzemité, kur reiz senatné.

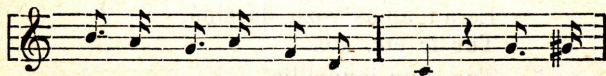
1. Dzin-tar - ze - mi - té, Kur reiz se - nat - né Ce - la
Foi - ni - kee - ši dzin - ta - ru; Kur reiz
- val - di - ja Tau - ta va - re - na, Pee - lug-



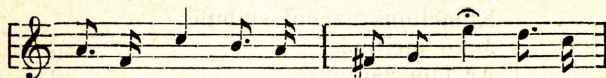
da - ma sir - mo Per - ko - nu - Tur ir



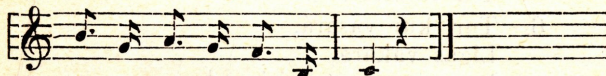
Vid } ze - me, tur ir Lat - vi - ja, Ma - na
Kur }



mi - ļá, dar - gá te - vi - ja, Tur ir



Vid } ze - me, tur ir Lat - vi - ja, Ma - na
Kur }



mi - ļá, dar - gá te - vi - ja.

2. Dargá Baltijá,
Kur reiz staveja
Brivas koku pilis pakalnés;
Kur reiz zaļoja,
Vesmás ligoja
Deeveem ramu biržu svetnices,
Tur ir ^{Kur} } zeme, tur ir Latvija,
Vid }
- Mana miļá, dargá tevija.

3. Kur reiz karaļi,
Tautas virsaiti,
Kaŗos slavas darbus stradaja;

Kur reiz rupigi
 Krivji, vaideļi
 Tautai Deevu ziņu gadaja,
 Tur ir etc. etc.

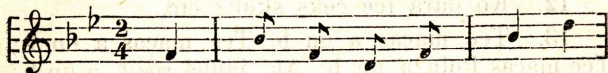
4. Tur, kur rozes zeed,
 Tur, kur zile dzeed,
 Stavedama staba galiņá;
 Tur, kur zeltenes
 It kà bruklenes
 Eraugamas rožu darziņá,
 Tur ir etc. etc.

5. Tur, kur jauneklís
 Naigs kà cirulis
 Kumeliņus dzenot stabulé;
 Joko meitiņas,
 Ar tām zadinás,
 Kuŗas avis ganot gavilé,
 Tur ir etc. etc.

6. Tur, kur vasará,
 Ligás vakará,
 Darvas mucas gaiŗi eedegas;
 Tur, kur ligot eet,
 Jaņu berni dzeed,
 Nesot Jaņu zales sarautás,
 Tur ir etc. etc.

7. Taļá sveŗumá,
 Nepazistamá,
 Domajot pee miļás tevijas,
 Sirds it preeku jut,
 Bedas zustin zud
 Aiz ņís seri saldás peemiņas:
 Tur ir $\left. \begin{array}{l} \text{Vid} \\ \text{Kur} \end{array} \right\}$ zeme, tur ir Latvija,
 Mana miļá, dargá tevija.

№ 16. Eekš meža bij veens nams.



1. Eekš me - ža bij veens nams, Eekš



me - ža bij veens nams, Eekš me - ža bij veens



Po - ļu nams, Ak, jau - nā ro - zit',



Po - ļu nams, Eekš me - ža bij veens nams.

2. Kas dzivo eekš ta nam'? Kas dzivo eekš ta nam'? Kas dzivo eekš ta Poļu nam'? Ak, jaunā rozit', Poļu nam'? Kas dzivo eekš ta nam'?

3. Tur dzivoja veens kungs, Tur dzivoja veens kungs; Tur dzivoja veens Poļu kungs, Ak, jaunā rozit', Poļu kungs, Tur dzivoja veens kungs.

4. Ak, kungs, vaj Jums ir al's? etc.

5. Ak, kà nu nebus al's etc.

6. Ak, kungs, kur Jusu meit's? etc.

7. Man' meitas ir eekš klets, etc.

8. Ko dara tās eekš klets? etc.

9. Tās tais' teem puīšem veet' etc.

10. Ak, kungs, kur Jusu del'? etc.

11. Man' deli ir eekš skol'; etc.

12. Ko dara tee eekš skol'? etc.

13. Tee macas a un b, Tee macas a un b;
Tee macas Poļu a un b; Ak, jauná rozit, a un b;
Tee macas a un b.

(Katris var pats improvizet taļaki.)

Tautas dzeesma.

№ 17. Eemet papiņ! vairs tik jauni.

Eemet papiņ! vairs tik jauni
Kopá mes jau netiksim;
Musu laiki suri, ļauni —
Nakotnei mes uzdzersim.

Eemet papiņ! tà pa godam!
Greku deļ lai saplokam?
Istu veribu tik dodam
Prata gara aplokam.

Eemet papiņ! kadeļ leekam
Glazém ilgi sveicināt?
Gan jau laikus mudri teekam,
Kad naks nave aicināt.

Eemet papiņ! meitas teevas
Lai zeed zeedu pilnibá,
Un kad viņas reiz kļust seevas,
Tikumigá auglibá.

Eemet papiņ! draugu rokas
Lai šis glazes skandina;
Ka mums abeem labi sokas,
Muciņ' tukšá leecina.

No Graudiņu Juŗa.

№ 18. Es lidoju Latvijas kalnos un lejās.

Es lidoju Latvijas kalnos un lejās,
 Ceļš ceemos un pilsetās zuda,
 Daudz lukojos zelteņu skaistajās sejās,
 Daudz vardu par lupām man pluda.
 Gan atradu tikumus, miligu sirdi,
 Gan daiļas ar' jutas, bet miļa, vaj dzirdi,
 Luk milibas burvibu tadu nekur
 Kà tev, vel nekur, kà tev, vel nekur,
 Kà tev, vel nekur!

Es raudzijos zelteņu miligos skatos
 Es raudzijos actiņas spožās,
 Gan atradu jaukumu vaidziņos baltos,
 Gan zelteņu lupiņas košās,
 Bet balsneju vaidziņu liliju krasā
 Un rozaiņu lupiņu nektara rasā
 Un debešķu actiņu tadu nekur,
 Kà tev, vel nekur, kà tev, vel nekur,
 Kà tev, vel nekur!

Es klausijos jaunavu skanīgās dzeesmās,
 Es klausijos vardiņos miļi.
 Jau dažureiz sirdi sev maniju leesmas,
 Kas aizdegas milibā dziļi,
 Bet vardus tik saldus vel teikusi nava
 Neveena, kas klausitees sevi man ļava,
 Kà veenigi, miļaká, tu vel nekur,
 Kà tu, vel nekur, kà tu, vel nekur,
 Kà tu, vel nekur!

Ed. Zeibots.

№ 19. Flevit lepus parvulus.

Melodija: Zaķis krumos sedeja.

1. Flevit lepus parvulus
Clamans altis vocibus:
∴ Quid feci hominibus,
Quod me sequuntur canibus? ∴
2. Neque in horto fui,
Neque olus comedi.
∴ Quid feci hominibus,
Quod me sequuntur canibus? ∴
3. Longas aures habeo,
Brevem caudam teneo.
etc.
4. Leves pedes habeo,
Magnum saltum facio.
etc.
5. Caro mea dulcis est,
Pellis mea mollis est.
etc.
6. Quando servi vident me,
„Zaķis, zaķis!“ vocant me.
etc.
7. Domus mea silva est,
Lectus meus durus est.
etc.
8. Dum montes ascendero,
Canes nihil habeo.
etc.
9. Dum in aulam venio,
Gaudet rex et non ego.
etc.

10. Quando reges comedunt me,
Vinum bibunt super me.
etc.
11. Quando comederunt me,
Ad latrinam portant me.
∴ Quid feci hominibus,
Quod me sequuntur canibus? ∴
- (no 1575. gada.)

№ 20. Gaudeamus igitur.

Melodija: Braři, řodeen preecaj'tees.

∴ Gaudeamus igitur,
Juvenes dum sumus ∴
Post jucundam juventutem,
Post molestam senectutem
∴ Nos habebit humus! ∴

∴ Ubi sunt, qui ante nos
In mundo fuere? ∴
Vadite ad superos,
Transite ad inferos,
∴ Ubi jam fuere. ∴

∴ Vita nostra brevis est,
Brevi finietur, ∴
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter,
∴ Nemini parcetur. ∴

Vivat academia,
Vivant professores,
Vivat membrum quodlibet,
Vivant membra quaelibet,
Semper sint in flore!

Vivant omnes virgines,
 Faciles, formosae,
 Vivant et mulieres,
 Tenerae, amabiles,
 Atque laboriosae!

Pereat tristitia,
 Pereant osores,
 Pereat diabolus,
 Quivis antiburschius,
 Atque irrisores!

Ch. W. Kindleben.

№ 21. Jaju deenu, jaju nakti.

Jaju deenu, jaju nakti
 Daiļas meitas mekledams.
 Uzjaj' veenu avotiņu:
 Daiļa meita mazgajas.

Labdeen, labdeen, daiļá meitiņ,
 Vaj grib' mana miļá but?
 Paldeevs, paldeevs, smuks puisiti,
 Gribu Tava miļá but.

Male man tris zelta rozes,
 Kas ar zelta zeedeem zeed;
 Ja tás manim vari malet,
 Tad es gribu Tava but.

Jaju deenu, jaju nakti
 Daiļas meitas mekledams;
 Uzjaj' veenu avotiņu:
 Daiļa meita mazgajas.

Labdeen, labdeen, daiļá meitiņ,
 Vaj grib' mana miļá but?
 Paldeevs, paldeevs, smuks puisiti,
 Gribu Tava miļá but.

Skaiti man tás debeszvaigznes,
 Kas tur augstás debesís;
 Ja Tu man tás vari skaitit,
 Tad es gribu Tava but.

Tautas dzeesma.

№ 22. Integer vitae.

Ļoti mereni.

Flemmings.

1. In - te - ger vi - tae Sce - le - ris - que

2. Si - ve per Syr - tes I - ter ae - stu

1. pu - rus Non e - get Mau - ri

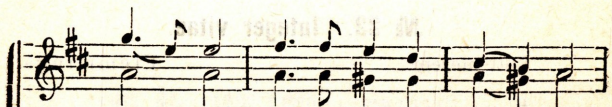
2. o - sas, Si - ve fac - tu - rus



1. Ja - cu - lis nec ar - cu, Nec ve - ne-



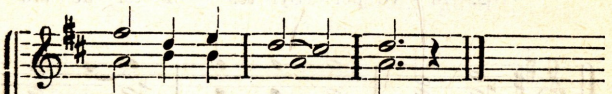
2. Per in-hos - pi - ta - lem Cau - ca-sum.



1. na - tis Gra - vi - da sa - git - tis,



2. vel quae Lo - ca fa - bu - lo - sus



1. Fus - ce, pha - re - tra.



1. Lam - bit Hy - das - pes.

3. (Soli.) Namque me silva
Lupus in Sabina,
Dum meam canto
Lalagen, et ultra
Terminum curis
Vagor expeditis,
Fugit inermem.
4. Quale portentum
Neque militaris
Daunias latis
Alit aesculetis;
Nec Jubae tellus
Generat, leonum
Arida nutrix.
5. (Soli.) Pone me, pigris
Ubi nulla campis
Arbor aestiva
Recreatur aura,
Quod latus mundi
Nebulae malusque
Jupiter urget.
6. Pone sub curru
Nimum propinqui
Solis, in terra
Domibus negata,
Dulce ridentem
Lalagen amabo,
Dulce loquentem.

Horatius.



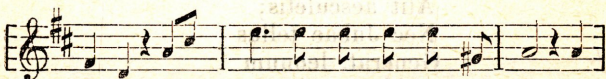
№ 23. Jus braļi, kad vairs nežu - poju.



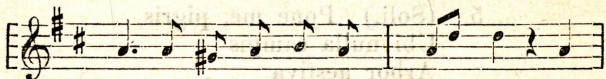
1. Jus bra - ļi, kad vairs ne - žu - po - ju, Ar



kaulu sapēm, podag - ra, Kad es uz gultas sa - sli -



mo - ju, Tad klat bus mā - na stun - di - ņa. Ja



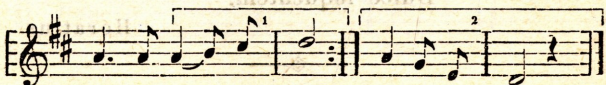
šo - deen mir - tu jeb vaj ri - tu, Man



te - sta - men - te ga - ta - va; Man be - res



lai Jus iz - tai - si - tu, Tak lai bez



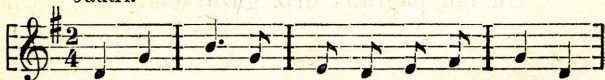
vi - sa graz - nu - ma.

2. Jel negadajat velti zarku,
Tik mucá maní eeleekat;
Bet roká manim miļu, dargu,
Jo leelu kausu eedodat!
Rakt pagrabá bus manu liķi,
Kur dažu mucu tukšoju;
Lai sasneedzu ar galvu sviķi,
Pret seenu kajas izsteepju.
3. Jus neraudat par navi manu,
Ir velti, ka man pavadat.
Preekš manis nebus leetot zvanu,
Ar glazém labak skandinat!
Lai virsrakstá šos vardus leeta:
„Viņš dzima, auga, pliteja; —
Nu dus viņš šēitan šiní veetá,
Kur visu mužu župoja.“

Jusmiņš.

№ 24. Kadá godá mes šē esam celti.

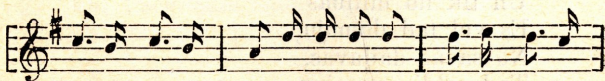
Jautri.



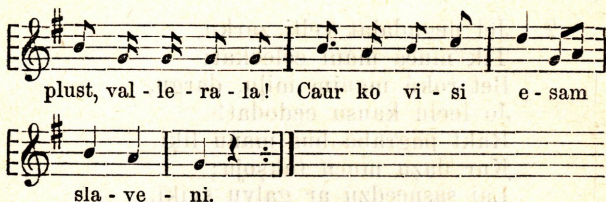
1. Ka - dá go - dá mes šē e - sam cel - ti,
Naud' un rajeens e - sot pee mums vel - ti,



Cik mes at - ri ti - kam pra - ti - gi?
Tà jau mu - su te - vi tei - ku - ūi,



Kà mums preeki kļust, valle - ra - la! Šē kur a - lus



2. Musu arste pagiras mums dzeedé,
Burtneeks dzeemas dzirém saraksta.
Saimneeks uzvelk, cik ik-katris sveede,
Kambarí uz melná galdiņa;
Un kas banku tur, valra!
Luko šur un tur, valra!
Cik un kads ar alu jasoda.
3. Kreetni beedri! tik ap alu greežas
Visa musu valsts un spreešanas.
Braļi, velceet, eekam jums vel sveežas,
Un lidz seenas visas ligojas,
Mucas neseet ņei, valra!
Lai eekš glazém lej, valra!
Un tad pagrabá driz gāzat tás!

J. Allunans.

№ 25. Kad alus kaná mirdz.

Kad alus kaná mirdz,
Tad rupju nezínu,
Tad ligo mana sirds,
Tad visu aizmirstu.
Un tik no milibas
Es vel tad domaju,
No savas daiļavas,
Tad saldi sapņoju.

Tad manim viņas tēls
 Še garā paradās,
 Tik daiļš, tik slaiks, tik cels,
 Kā reti radījas.
 Tad dzeesmu skandinu
 Es daiļai jaunavai,
 Tad laimes uzdzēru
 Es Latvju meitiņai.

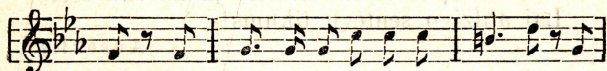
Ed. Zeibots.

Nr. 26. Kā Daugava vaida un bangas kā krac.

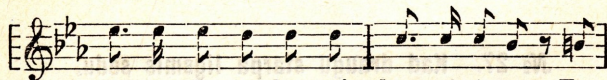
Baumaņu Karlis.



1. Kā Dau - ga - va vai - da un ban - gas kā



krac, Kā Sta - burags a - sa - ras rau - da! Kā



o - zo - li pa - kra - stē breesmi - gi ņac: Tur



Dee - vi un sen - te - vi gau - da.

2. Vai Perkoņam tadeļ bij Daugavu rakt,
 Ka deeveem un tevijas sargeem
 Bij skaudīgi slapušeem udeni lakt,
 Ar bizmaņeem kaudamees bargeem?

3. Gan sentevi zinaja pameelot tos
 Ar saldajo meestu un alu;
 Tad nebij neveena, kas neligsmotos,
 Gar Latvijas Daugavas malu.
4. Jus meitiņas šurpu ar vainadziņeem,
 Ar metram un ozolu zareem;
 Un puīši ar alu un karodziņeem:
 Lai zeedojam slapušeem gareem!
5. Lai Daugavas griva lidz pamateem zūst;
 Pat jura lai izsiktu sausa:
 Tad Trimpum vel mužiģi alum bus plust,
 Lai sausam ir paši iz kausa!
6. Lai dzeram, lai dzeedam, lai uzsakam deet,
 Lai svets mums ir deevibas likums!
 Lai Trimpus mums alu no jauna sak leet,
 Lai atdzivo sentevu tikums!

Auseklis.



№ 27. Kad draugu starpá ligsmis sedu.

Kad draugu starpá ligsmis sedu,
 Pee alus kanam terzeju,
 In sanitatem Lettonorum,
 Tad katru kanu tukšoju.

Kad liktens lemis beedrus atstat,
 Un veentuls slapes dzeseju,
 In sanitatem Lettonorum
 Tad katru kanu tukšoju.

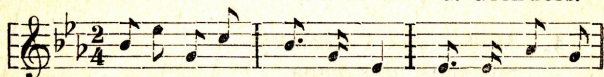
Viscauri mužu, kamer veen es
 Vel sarto alu ceenišu,
 In sanitatem Lettonorum,
 Tad katru kanu tukšošu.

Un kad reiz es uz naves gultas
 Jau ped'jo stundu gaidišu,
 In sanitatem Lettonorum.
 Vel reizi kanu tukšošu.

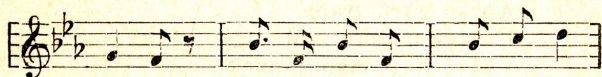
Ed. Zeibots.

№ 28. Kad par dzivi preecajos.

G. Grindels.



1. Kad par dzi-vi pree-ca - jos, Vaj kad par to

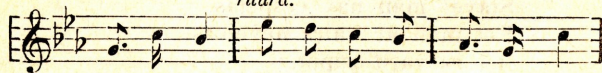


gau-du, Kad ar lai - ku sa - nai-dos



Un to daudzreiz zau-du, — Pa - gra - bá tad

ritard.



aiz-stei-dzos, Skum-ju pilns tur ap - se - ņos,



Ee - sa - ku tad ņu - pot.

Dziru dzeemas.

3

2. Jausmigi un šausmigi
 Iraid zemá rumé,
 It kà sapní miglaini
 Ap man' garu drume.
 Katris greks — vaj leels, jeb mazz —
 Tad man pratá eešaujas,
 Tadeļ vajag župot.
3. Gaišaka un gaišaka
 Gaisma galvá rodas,
 Roka top jo žiglaka,
 Tik pee kanas dodas,
 Visám mucám japeestaj,
 Kuņas manim pretim maj,
 Bus jo projam župot.
4. Mucas virs visleelakás
 Sez pats alus papa,
 Sirma, veca spelejas
 Ap šo garu trapa,
 Un tas uzsauc: „Mudigi
 Vedat šurp man jaunekli,
 Vaj tas prot ar župot.“
5. „Ai, cik veen tev patikas!“
 Eesaucos es naigi,
 „Lai man slapes remdetos,
 Sarkani top vaigi.
 Stavet man nav eespejas,
 Eet man ar vairs neveicas,
 Bet es varu župot.“
6. Trimpum blakus uzrapjos
 Klat pee spundes dvesmas,
 Pļapaju un pasmejos,
 Dzeedu dziru dzeesmas;

Leniņam tad nogurstu,
 Apakš mucas paslikstu,
 Nevaru vairs ņupot.

7. Pagrab'gareem nedriksti
 Tu ne mužam spitet,
 Citadi tee, dusmigi,
 Leegtu alu plitet.
 Ne, lai garus devejus
 Turam mes it laipnigus,
 Jauki iraid ņupot.

Lautenbacha tulkots.



№ 29. Kads sirmgalvis ceemiņa puķiti ved.

Kads sirmgalvis ceemiņa puķiti ved
 Uz majám par seevu ar preek';
 Bet atri uz zaldatu acis ta met,
 Un veciti ludzas parleek',
 Lai braucot tas seená jel nu,
 Lai braucot, lai braucot jel —
 Ha, ha, ha, ha, ha! Skrururu,
 Lai braucot tas seená jel nu.

E! sirmgalvis domaj', kas viņai te skrees?
 Ta grib mani manit un vilt.
 Pag', pag'! es taisos kà brauktu patees',
 Bet noslepjos krumos aiz tilt';
 Tad seená es braukšu jel nu,
 Tad braukšu, tad braukšu jel —
 Ha, ha, ha, ha, ha! Skrururu,
 Tad seená es braukšu jel nu!

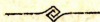
Te uzars nu ceemiņá izpušķots jaj,
 Kà muižneeki gerbtees tik medz.
 Pee loga tam seeviņa tagad nu maj
 Un durvis len' vaļá tam sledz.
 Virs seená man braucis ir nu,
 Virs braucis ir, braucis ir —
 Ha, ha etc.

Pee krutim ta zeedošo puisenu speež,
 Ta buço to saldi un gard';
 Bet sirmgalvis glunedams moku daudz ceeš,
 Un durvis tas vaļá nu spard:
 „Es seená vis nebraucu nu,
 Es nebraucu, nebraucu —
 Ha, ha etc.

Tik atri kà putnis pa logu nu leen
 Tai drauguls un aizmuk tad gan.
 Ta dušig' bet saka: „Kam bargs tu še skreen?
 Ar godu tas sersis pee man.
 Vaj seená vis nebrauci tu?
 Vaj seená vis nebrauci?
 Ha, ha etc.

„Vilks, perkons! ja brauktu es divdesmit versts
 Vaj seená, vaj seká nu ar,
 Pee joda! tad tomer vis nebus še serst!
 Kas panest šo smeeklu gan var!
 Lai jupis brauc seená jel nu,
 Lai jupis tad nobrauc jel —
 Ha, ha, ha, ha, ha! Skrururu!
 Lai jupis brauc seená jel nu!“

(Langbeins.)



№ 30. Kam brivás krutis vira sirds atrodas.

Specīgi.



1. Kam bri-vás kru - tís vi - ra sirds at-



ro - das, Kam speks vel nelausts dzi-ves gŗu - ti



bás, Lai cee - ţi vee - no - da-meess ko - pá



do - das, Iz pil-nas kruts dzeed dzeesmu ligsmi-



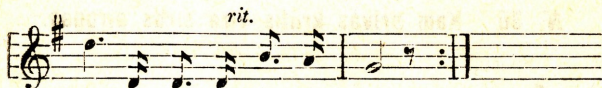
bás: „Kaut klin-ŗu ak-mens ţķel-tos, Mes



mu-ŗam dro - ţi cel-tos! Prom jau-nek-



lis kà ve - ja spar-neem trauc, Kad te - vi-



ja to na - ves ka - r á sauc.“

2. Lai tevu tikums, gods mums paleek zinams,
Tee varai virsú šķepeem uzmacás,
Vaj tevu deleem ilgi butu minams,
Kas peenakas, kad tauta vaimanás?
„Kaut klinšu akmens etc.
3. Lai tadel solas katris, roku sneegdams,
But tautai, zemei, mirstot, dzivojot;
Kas drikstes statees musu vidú leegdams?
Nost vara! Visur lai dzird atskanot:
„Kaut klinšu akmens etc.
4. Tu Latvju meitiņa, kas savam miļam
Daudz laimes brižos skupstot smaidiji,
Kaut vatis vargtu, kaps atvertos dzivam,
Tu busi miļa manim muzīgi:
„Kaut klinšu akmens etc.
5. Ja liktens lemis, ka bus aizeet tāli,
Lai draugu rokas speezam šķirdamees.
Vel reiz lai saucam: Latvju deli, braļi,
Mes gribam but pee tautas, tevezemes:
„Kaut klinšu akmens etc.

K. Kundziņš.



№ 31. Kam goda sirds ir azotī.

Kam goda sirds ir azotī,
 Tas alus trauciņu
 Ķer roká un sauc skanigi:
 „Deevs, sveti Baltiju!“
 Tads malciņš tautas deleem gards
 Un sakni sirdí šauj tas vards:
 „Lai sveika Baltija!“

Un ja kads padels gaditos,
 Kas dzimis Baltijá
 Un tadam sirds vel nemostos
 Paceltees ligsmibá,
 Ja tam reebj delu sveikšana,
 Tad kuplak mana dzeesmiņa
 Skan: „Sveika Baltija!“

Kam liktens ceļu radijīs,
 Izeet no tevijas;
 Kas taļumá ir aizgajīs
 Pec darb' un uzturas;
 Tas sapní eeraug' teviju,
 No acim slaucij's asaru
 Puš: „Miļá Baltija!“

Kur mani tevi dzivoj'ši,
 Kur gruti pulej'šees,
 Kur dus tee kapá meerigi,
 Tur esmu atmodees.
 Un viņu kapi sludina:
 „Dels, šeit ir tava tevija,
 Lai sveika Baltija!“

„Lai sveika mana tevija!“
 Tà maná sirdí skan;
 Ja padeli to nicina,
 Jo miļaka ta man.
 Kà glazé alus putojas,
 Tàpat „Sveiks“ lupám parplustas,
 „Lai sveika Baltija!“

Lai glazes kopá skandinam
 Apsveicot teviju;
 Lai veselib' tai uzderam:
 „Deevs, sveti Baltiju!“
 Vel dzivot beigdams dzeedašu
 Pirms viņas smiltis dusešu:
 „Lai sveika Baltija!“

H. Lieventhals.

№ 32. Kam speks un duša sirdi mit.

Kam speks un duša sirdi mit,
 Nav bail no pret'neeka,
 Kam zobins labá roká spid,
 Pee sirds kam tevija,

Kas samanigs
 Un uzticigs

Pret eenaidneeku dodas,
 Vaj gods vaj nave rodas —
 Tas istens Latveetis!

Kas droši, brivi dzeesmu dzeed
 Ar garu preecigu,
 Prot svetas leesmas sirdi leet
 Pret musu naidneeku,

Kas nebaidas
 Un nekaunas,
 Kur vajag aizstat tautu,
 Kad to ar zemé rautu —
 Tas istens Latveetis!

Kas bargu gaisu nebaidas,
 Kaut šaudas zibiņi,
 Caur baigám eet bez bailibas,
 Ja, pat caur uguni,
 Kas vaidneekam
 Jo nīknakam

Greež krutis teešam preti
 Un nepadodas lēti —
 Tas istens Latveetis!

Kas musu tevu Deevam tic
 Un pee ta turas ceet',
 Un verdzibu kas apspeest lidz,
 Kamer tas kapá eet,
 Kas pateesigs
 Un nešaubigs
 Sneedz roku saveem beedreem
 Un rupejas ar sveedreem —
 Tas istens Latveetis!

F. R.



№ 33. Kařaviri bedajasi.

Kařaviri bedajasi,
 Asinaiņa gaisma aust.
 Kařaviri bedajasi,
 Asinaiņa gaisma aust.

Sniga sneegi, putinaja,
Stalti gaja kařavir',
Taļu jaja, nepazinu,
Vaj bus mani baleliņ'.

Pati mate padarija
Sav' deliņu kařavir',
Uzvilkusi brunus svarkus,
Zobentiņu peejozus'.

Seglo, masiņ, kumeliņu,
Kamer aušu kajiņas;
Leec sidraba eemauktiņus
Ar tām zelta spradzitēm.

Bralit, vaj tu taļu jasi,
Tautu meitu sveicināt?
Kam sidraba eemauktiņus,
Kam tās zelta spradzites?

Gan es tautās vis nejašu;
Masiņ, dod man gaŗu šķep',
Padod manim zobentiņu
Balti, balti bal'natu.

Kam, braliti, zobentiņu,
Kam ņem leelu gaŗu šķep'?
Vaj tu gan ar tautas deleem
Mezā eesi medibá?

Gan medibá vis nejašu;
Masiņ, nopin vainadziņ'!
Pin no sarkanbaltám rozém,
Nopin manis gaididam'.

Jašu, jašu taļu, taļu,
Leelu taļu svešumā:
Tevuzemei grūti laiki,
Deleem ja-eet paligá.

Jašu tur, kur platá lauká
 Saule kaulus balinas;
 Jašu tur, kur pulku teces
 Pasarkanas upites;

Tur, kur šķepu pulki gaida,
 Saules staros spiguļo,
 Tur, kur skaudras bultas skraida,
 Kara dzeemas daudzina.

Tevuzemei brivestibu
 Pirksim mes ar asinim;
 Tevuzemes milestibu
 Mes ar darbeem radisim.

Masiņ, ja es ne-atnaku,
 Atnak tik mans kumeliņš,
 Tad aizej uz kapsetiņu,
 Sveicin' manu ligaviņ'.

Sveicin' manu ligaviņu,
 Aiznes tai to vainagu!
 Stasti, ka es kapá kritis
 Tevuzemi aizstavot.

Tautas dzeesma.

№ 34. Krauklits sez ozolá.

Krauklits sez ozolá
 Zelta speles rociņá.
 Ak tai ridi, ak tai ridi,
 Zelta speles rociņá.

Vaj krauklit, tu redzej',
 Kur aizveda mus' masiņ'?
 Ak tai ridi, ak tai ridi,
 Kur aizveda mus' masiņ'?

Par pureem, par mežeem,
 Par smalkeemi krumiņeem.
 Ak tai ridi, ak tai ridi,
 Par smalkeemi krumiņeem.

Tur aizved' mus' masiņ'
 Uz bagatu Vaczemit'.
 Ak tai ridi, ak tai ridi,
 Uz bagatu Vaczemit'.

Tautas dzeesma.

№ 35. Kupleem meežeem veldrē kritot.

Melodija: Manu tevu, vecu tevu.

Kupleem meežeem veldrē kritot,
 Alus mucās peetrukstas,
 Tad, ar Deevu! projam eetot,
 Alma universitas!
 Latvju dels no Metraines,
 Tagadiņ tev jašķiras.

Draugeem jautri kopá plitot,
 Attek stunda — jašķiras!
 Kanas vel reiz kopá sitot,
 Dzerām ped'jas celmalkas.
 Latvju dels no Metraines,
 Tagadiņ tev jašķiras.

Laiva steidzas ligodama, —
 Draugus vel reiz sveicinu —
 Metras vilņus skaldidama,
 Ligojas uz teviju.
 Latvju dels no Metraines,
 Tagadiņ tev jašķiras.

Vizi, laiva, vizedama,
 Aizved driz uz dzimteni,
 Tur man gaida serodama,
 Ligaviņa, vecaki.
 Latvju dels no Metraines,
 Tagadiņ tev jašķiras.

Jusmiņš.

№ 36. Kursu viri, Latvju deli.

Kursu viri, Latvju deli, e! deli,
 Trinat šķepus, dražat aires;
 Klupat dižās oša laivās, e! laivās,
 Lai ligoja Bangaputis
 Baltās mates baltos kalnos,
 Baltās mates bangu kalnos, e! kalnos,
 Juras mates bangu lejās.
 Daugaviņas straujās gatēs
 Rīgas pīle atspideja,
 Rīgas pīli, Vacu pīli
 Latvji dimdinas.

Fr. Brivzemneeks.

№ 37. Kur tu augi, daiļa meita.

Kur tu augi, daiļa meita,
 Ka es tevis neredzej'?
 Rai, rai rīdi trallala,
 Ka es tevis neredzej'?

Vaj tu augi pee māmiņas,
 Vaj māmiņas puriņā? etc.

Es uzaugu pee mamiņas
Tà kà veena bruklenit'. etc.

Baltám deegu zeķitēmi,
Sarkanámi kurpitēm. etc.

Sneedz rociņu, dod mutites,
Paleec manim saderet'! etc.

Velti, velti tu, puisiti,
Uz manimi lukojees. etc.

Vaj nac matus šķirstidamsi,
Vaj cepuri grozídams; etc.

Taisni saku, nemeloju,
Tu jau manis nedabus'. etc.

Citam teva deliņami
Roku sneedzu, solijos. etc.

Tam pasneedzu, tam eedevu
Savu zelta gredzeniņ'. etc.

Ta deliņa kumeliņi
Stalti mani vizinaj'. etc.

Tautas dzeesma.



№ 38. Lai, braļi, ligsmojamees.



1. Lai bra - ļi lig - smo - ja - mees, Reiz



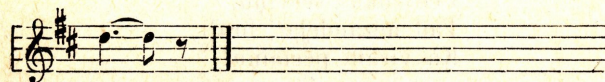
ti - kai dzi - vo - jam; No a - lus ne - bai -



damees, Lai kausus tuk - ņo - jam, - - - No



a-lus ne - bai - da-meess, Lai kau-sus tuk - ņo-



jam

2. Lai brivais gars ņe peemit,
Lai viņá ligsmojam,
Lai dzenamees to ceenit,
Lai viņu uzturam.
3. Lai — — — lentai,
Kas mus tà greznoja,
No Gaujas lidz pat Ventai
Skan tevijai hura!
4. Lai puņkots — — —
Un zobins rociņá,
Lai, tevija, tà celta
Tu topi dzeesmiņá!
5. Es labprat kausu tveru,
To miļai zeedoju,
Tai uzticibu zveru,
Kas pret, to nosodu.

6. Ja liktenis jus tāļi
Reiz aizsauc tevijá,
Lai paleekam jel, braļi,
Mes jums vel peemiņá!
7. Reiz atkal satiksimees
Eekš dargás tevijas,
Tur, braļi, ligsmosimees
— — — lentiņás.
8. Un vedu es fideliter
Pee rokas seeviņu,
Tad nezaudejat, braļi,
Kà viram peemiņu!

Ed. ZeiboĶta tulkots.



№ 39. Lai, draugi, preecajamees.

Lai, draugi, preecajamees
Cik spejam, jaunibá!
Lai stipri milejamees
Un stavam beedribá!
Lai rozes steigšus plucam —
Jo driz tás nozeedes,
Un pilnám saujám kaisam
Uz dzives ceļa mes.

Gan ilgi kopá ligsmot
Šeit nevaresim vis,
Jo driz bus ja-eet dzivot,
Kur liktens aizvedís.
Tad gan cits citu reti
Vairs vaigá skatisim,
Bet draudzib's saités ceeti
Jo projam paliksim.

Tapec, lidz alus putas
 Vel kanám pari eet,
 Jus visas seras jutas
 No sirdim izstumeet,
 Un kloķus roká tverat
 Ar vira kreetnibu,
 Un gaŗus malkus dzerat
 Uz tautas laimibu.

Un tad lai rokas dodam
 Un solam darbotees,
 Uz gaismas ceļa godam
 Pret tumsu cinitees!
 Caur to tad musu laikus —
 Jo ņitee peeder mums, —
 Mes padarisim jaukus, —
 Tas musu peenakums.

Kaudzites Matis.

№ 40. Lai dzeesmas skan daudz balsu veenibá.

Mocarts.



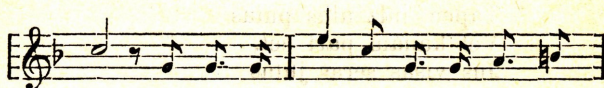
1. Lai dzeesmas skan daudz bal - su vee - ni -



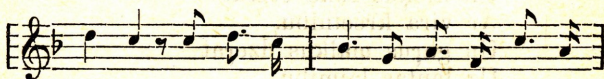
bá! Tev', te - vu - zem', lai apdzeed kat - ra



me - le! Tev', dar - gá zem', kur mi - tam mee - ri -



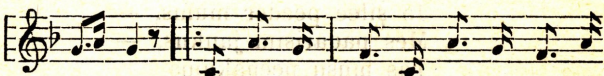
bá, Lai kat - ris sirs - ni - gi daudz lai - mes



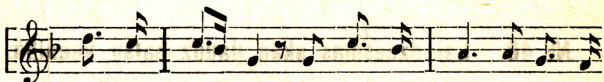
ve - le! Ak ^{Vid-}Kur- | ze - me, tu jau - ká dzim - te -



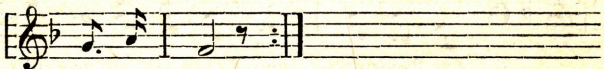
ne, Kaut maz tu pa - saul's sta - stos pee - mi -



ne - ta, Un maz ar dzees - mām lidz šim teik - ta,



ap - dzee - da - ta, Tak mi - ļa - ka par vi - sām



pa - sau - lé.

2. Ak, tevuzem', preekš gadu simteņem
 Tu dažas breesmas esi redzejusi,
 Un ar no varmakeem tu dažādeem
 Daudz paridarišanas izceetusi!
 Bet nu, gods Deevam, viss ir pagajis.
 Ak, tevuzem', Deevs tev atspirgtees ļavis;
 Viņš tevi ir iz vecām grutibām izravis,
 Nu tevīm zeedu laiks ir atnacis.

3. Tu dargá zem', lai alaziņ, arveen
 Deevs sveti tavus jaukos kalnus, lejas!
 Lai vairak mes tev' milejam ikdeen'!
 Lai kauná paleek tee, kas par tev' smejas!
 Lai sajegšana starp mums izplešas!
 Lai preti kaņojam mes teem ar speku,
 Kas glune salaust, apgast musu tautas eku!
 Lai musu gods arveenu vairojas!

Lapas Martiņš.

№ 41. Lai dzivo augsti Latvija.

Melodija no Baumaņu Karļa.

Lai dzivo augsti Latvija,
 Tà Vidzeme,
 Kà Kurzeme!
 Šis miļás Latvju zemites
 Lai alaz labus augļus nes,
 Ja ja, ak ja,
 Lai alaz labus augļus nes.

Lai valda meers par Latviju,
 Lai taisniba
 Un briviba
 Pa visu zemi izplatas
 Un katrá majá atrodas!
 Ja ja, ak ja,
 Un katrá majá atrodas!

Lai izzud vecá tumsiba
 Un kutriba
 Un bailiba!
 Lai Latvju dzive, tikumi
 Top jauki, labi, teicami,
 Ja ja, ak ja,
 Top jauki, labi, teicami.

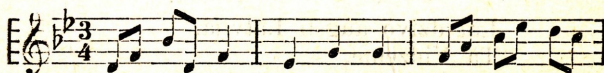
TRU Raamatukogu

Lai pee-aug prata gaišibá,
 Veenpratibá
 Un ticibá,
 Lai Latvji aug atzišaná
 Un katrá labá tikumá!
 Ja ja, ak ja,
 Un katrá labá tikumá!

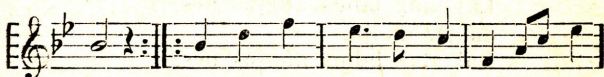


№ 42. Lai kopá sanakam.

Silchers.



1. Lai ko - pá sa - na-kam un uz - dzee -



dam! Lai bal - sis pa - ce - lam un dzeesmas



skan - di - nam, Ka caur to sirds un prats



ee - ligs - mo - jas.

2. Caur mužu pasaulé šē staigajot
 Sirds ligšma paceļas, kad dzeedam dzeesmiņas,
 Kas godam dzeedatas jauki atskan.

3. Ja darbs man aridzan gruts izradas;
Ja raizes sirdi mac un visai zudas prats,
Tad veen caur dzeedašan' nak atspirgšan'.
4. Nu lai ši dzeesmiņa jauki atskan,
Lai vecá tumsiba parveršas gaišibá,
Lai tautu laimiba no jauna zel.

Drg.

№ 43. Lai zaļo musu beedriba.

Lai zaļo musu beedriba
Daudz gadu pilnibá,
Lai pastav musu draudziba
Jo projam stiprumá!
Lai šis stundas vadot mums nav zel,
Jo projam dzeedat gribam vel,
Jo projam dzeedat, jo projam dzeedat,
Jo projam dzeedat gribam vel.
Vel jo projam mes ja, ja, ja, ja, ja,
Dzeedat gribam mes ja, ja, ja, ja, ja,
Lai musu dzeesmas skan veen bez breesmas,
Lai musu dzeesmas skan, ura! :,::

Bez dzeedašanas butu mes
Kà lauks bez zaļuma;
Bez draudzibas neveens nespes
Dot dzeesmám jaukuma.
Dzeedot ligsmu garu mantojam
Un visas rupes aizmirstam;
Lai ilgi dzivo, kas dzeedat miļo,
Lai ilgi dzivo tas! ura!
Ura, ura, ura, ra, ra, ra, ra etc.

№ 44. Ligo laiva uz udeņa.

Ligo laiva uz udeņa,
 Uz araja meitiņám.
 Arajam ir skaistas meitas,
 Zegelišu audejiņ's.

Veena auda, otra verpa,
 Treša raksta zidautiņ'.
 Dod, mamiņa, to meitiņu,
 Kuŗa raksta zidautiņ'.

Ja nedosi tás meitiņas,
 Es nomiršu ņelabás.
 Kur jus mani glabaseeti
 ņelabás nomiruŗu?

Tur mes tevi glabasimi
 Skaistá roŗu darziņa,
 Tur izauga kupla leepa
 Deviņeemi ņubureem.

Ik svetdeenas meitas naca
 Vainadziņus darinat.
 Novijuŗas vainadziņus
 Aizeet Maras baznicá.

Mara prasa raudadama:
 Kur meitiņas tadu ņem'?
 Rigá pirku, naudu devu,
 Vaczeméi kaldinaj'.

Ko jus meitas melojati,
 Ta ir puiŗa dveselit';
 Ta ir puiŗa dveselite
 ņelabás nomiruŗa.

Tautas dzeesma.



№ 45. Luk pakalná kuplaji ozoli ņac.

Melodija: Kà Daugava vaida.

Luk pakalná kuplaji ozoli ņac
It stalti un dižani celi,
Kad negaisa breesmigais veesulis krac —
Tur pulcejas tevijas deli.

Teem vetra nespej pat zariņu laust,
Tee galvas veen specigi krata;
Ne sneegs, ne leetus teem saknes var graust —
Tee drošibu negaisos rada.

Tur tevijas deleem ar sirdiba aug
Preekš tautas cinitees, stradat;
Kad viņi kuplajus ozolus raug,
Teem bailiba nenak ne pratá.

Vel Latvijá viri kà ozoli stav —
Ko bedajees, tevija dargá?
Teem vetrás, negaisos bailibas nav,
Tee breesmigos brižos tev' sarga.

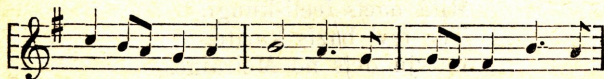
Veesturs.

№ 46. Manu tevu, vecu tevu.

Belmanns.



1. Ma - nu te - vu, ve - cu te - vu, Si - la



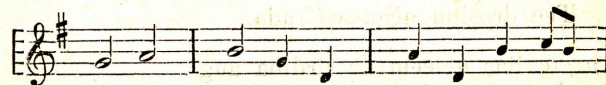
za - ķis no - ba - dij' — Es gri - be - ju glab - ti



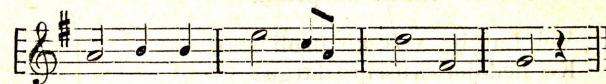
ee - ti, Aiz smEEK-lee-mi ne - va - rej'. Latv-ju



dels no Met - rai - nes, Tu jau vi - ņu



ne - iz - glabs'! Latvju dels no Met - rai -



nes, Tu jau vi - ņu ne - iz - glabs'!

2. Vecais tevs un apentiņis
Veens otrami preeku dar' —
Vecais ap'nim meetu mina,
Apins veco dancinaj'.
Latvju dels no Metraines,
Nedanco pec apiņa!

3. Ciruliti, mazputniti,
Nesed' ceļa maliņá!
Ritá nacís leeli-kungi,
Tee tev' bazís karité.
Latvju dels no Metraines,
Nebazees tu karité!

4. Vagarite Deevu ludza,
Elé kajas karajás;
Kam tu Deevu tad neludzi,
Kad tu kuli darbineek'? —
Latvju dels no Metraines,
Nepaleec par vagarit'!
5. Lai bedaja velns par bedu,
Es par bedu nebedaj'!
Liku bedu uz akmeņa,
Sper' ar kaju udení.
Latvju dels no Metraines,
Tu par bedu nebeda!
6. Bagats mani nabadziņu
Ar kajiņu sveicinaj'.
Sveicini, Deevs, bagatoi
Ar uguns pagaliti!
Latvju dels no Metraines,
Uzklauses, ko tauta dzeed!
u. t. j. pr.

Tautas dzeesma.



№ 47. Meita gaja uz avotu.

Meita gaja uz avotu,
Uz avotu,
Uz avotu udens smelt,
Udens smelt.

Preti naca jauni kungi,
Jauni kungi;
Sasit meitas udens kruz',
Udens kruz'.

Meita raud pec savas kruzes,
Savas kruzes;
Kruzit', manu zaļu kruz',
Zaļu kruz'.

Kungi meitai naudu sola,
Naudu sola;
Meitai naudas nevajag',
Nevajag'.

Meita raud pec savas kruzes,
Savas kruzes;
Kruzit', manu zaļu kruz',
Zaļu kruz'.

Kungi meitai muižu sola,
Muižu sola;
Meitai muižas nevajag',
Nevajag'.

Meita raud pec savas kruzes,
Savas kruzes;
Kruzit', manu zaļu kruz',
Zaļu kruz'.

Kungi meitai puisi sola,
Puisi sola;
Meitai puīša gan vajag',
Gan vajag'.

Sasper velns to zaļo kruzi,
Zaļo kruzi;
Es pee puīša turešos,
Turešos.

Es pee puīša turešosi,
Turešosi
Kà pee zelta gabaliņ',
Gabaliņ'.

Tautas dzeesma.

№ 48. Meitiņa miļá, puķite, rozit'!

Meitiņa miļá, puķite, rozit'!
 Ja es došu tevam godu,
 Vaj tu busi mana?
 Vel, vel, vel, vel sava,
 Manas pašas vaļa.
 Ko es gribu, to es daru,
 Manas pašas vaļa.

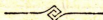
Meitiņa miļá, puķite, rozit'!
 Ja es došu matei godu,
 Vaj tu busi mana?
 Vel, vel, vel, vel sava etc. etc.

Meitiņa miļá, puķite, rozit'!
 Ja es došu braļam godu,
 Vaj tu busi mana?
 Vel, vel etc. etc.

Meitiņa miļá, puķite, rozit'!
 Ja es došu masai godu,
 Vaj tu busi mana?
 Vel, vel etc.

Meitiņa miļá, puķite, rozit'!
 Ja es došu tevim godu,
 Vaj tu busi mana?
 Bušu, bušu tava;
 Tava nu ir vaļa,
 Ko tu gribi, to tu dari,
 Tava nu ir vaļa.

Tautas dzeesma.



№ 49. Mes preeka pilni ligojam.



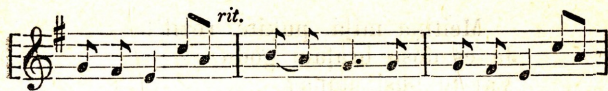
1. Mes pree-ka pil-ni li-go-jam, Bez



be-dám un bez breesmám, Mes krogosveenmer



dzi-vo-jam Un — sa-speř jods—ko be - dajam Par



nakoř' dee-nas jaus-mám, Par na-koř' dee-nas



jaus - mám!

Iz „Jaunee Dunduri“.

№ 50. Mes reiz bijam divi beedri.



1. Mes reiz bijam di-vi beedri, Stip-ri a-lus



dze - ra - ji, tra - ra dze - ra - ji.

2. Dzerám deenu, dzerám nakti,
Dzerám cauru nedeļu.
3. Terzejám mes jautri, jautri,
Nemitigi dzerdami.
4. Beidzot mans vismiļais beedris
Galvu duris apklusā.
5. Galvu noduris it gruti,
Tas uz sola izsteepās.
6. Vai, tu manu suru deenu,
Nu man tiri janoslapst!
7. Draugs dus Meega-mates klepī —
Kam lai nu es uzdzeru?
8. Veenigi aiz leelám bedám
Es ar galvu noduru.
9. Prozit! Meega-mates klepī
Lai no alus sapņojam.

Jusmiņš.

—◆—

№ 51. Metrained mes, Muzu deli.

Metrained mes, Muzu deli,
Dažu kanu tukšojam,
Neskatot vaj agri, veli
Jautras dzeemas skandinām.
 Kā lai tagad zeedu laikā
 Ligsmot neligsmojamees?

Braļi, lai mes rokas sneedzam,
Preeka pilni uzsmaidam,
Bedám sirdis ceļu leedzam,
Skaļi balsis paceļam!
 Kā lai tagad zeedu laikā
 Ligsmot neligsmojamees?

Tagad, kur vel kopá esam,
 Kur kà braļi dzivojam,
 Kur mes Ligai dzeemas nesam,
 Trimpum alu zeedojam,
 Kà lai tagad zeedu laiká
 Ligsmot neligsmojamees?

Driz jau pa-ees jaukee briži,
 Jaukee briži Metrainé;
 Driz mes, Latvju deli, diži
 Izklidisim pasaulé.
 Kà lai tagad zeedu laiká
 Ligsmot neligsmojamees?

Ed. Zeibots.

№ 52. Ne vis slinķojot un pustot.

Ne vis slinķojot un pustot
 Tautu labá godá ceļ,
 Ne, pee prata gaismas kļustot
 Tauta zeed un tauta zeļ.

Ja ikveens tik zemé setu
 Veenu graudu veselu,
 Kas tad izskaitit gan spetu
 Zelta kveešu krajumu?

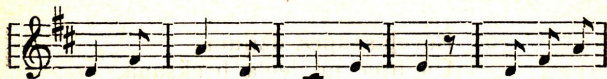
Bet kas leelidamees pardot
 Ved uz tirgu pelavas,
 Tas kà pelus vejam ardot
 Zud no ļaužu peemiņas.

Juris Allunans.

№ 53. No upmalas uz noleju.



1. No up - ma - las uz no - le - ju Raibs



tau-riņš skrai-dit skrai-di - ja, Skraidi - ja,



skrai-di - ja, skrai-di - ja, Raibs tau-riņš



skrai - dit skrai - di - ja, Skrai-di - ja,



skrai-di - ja, skrai - di - ja, Raibs tau-riņš



skrai - dit skrai - di - ja.

2. To meitiņa ķert gribeja,
Kā traka skrej pec tauriņa,
Tauriņa, tauriņa etc. etc.

3. Kà traka pakaļ skreedama
Uz upes krasta pakrita,
Pakrita, pakrita etc. etc.
4. Uz upes krasta krisdama
Eeveļás upes dziļumā,
Dziļumā, dziļumā etc. etc.
5. Eeveļás upes dziļumā
Un brec nu leelá brekšaná,
Brekšaná, brekšaná etc. etc.
6. Kads dižens zens to dzirdeja
Un izglabj daiļo meitiņu,
Meitiņu, meitiņu etc. etc.
7. Ši viņam pateic sirsnigi,
Uz majám ved nu puisiti,
Puisiti, puisiti etc. etc.
8. Uz majám ved nu puisiti
Un neskrej vairs pec tauriņa,
Tauriņa, tauriņa etc. etc.



№ 54. Nu ar Deevu, Vidzemite.

Nu ar Deevu, $\left. \begin{array}{l} \text{Vid-} \\ \text{Kur-} \end{array} \right\}$ zemite,

Nebušu vairs $\left. \begin{array}{l} \text{Vid-} \\ \text{Kur-} \end{array} \right\}$ zemé!

Ne-eešu vairs savá vaļá
Ceemá duru virinat.

Lai aug puri, lai aug meži,
Kur gaj' cauri drasedams.
Man nu driz bus jadrase
Daiļá kaŗa pulciņá.

Kad, mamaņa, to redzetu,
Kà pušķoja tav' deliņ',
Tad tu vairsi neraudatu
Sava dela auklejum'.

Uzvilks kaŗa meteliti,
Uzliks kaŗa cepurit',
Apjozís ar zobentiņu,
Cels uz stalta kumeliņ'.

Dzeedadami, speledami
Eenaidneekus uzvares;
Dzeedadami, speledami
No kariņa majá naks.

Tautas dzeesma.

№ 55. Nu mes baliņi sasatikušees.

Nu mes baliņi sasatikušees,
Sasatikušees, sasatikušees,
Nu mes baliņi sasadzersimees,
Sasadzersimees, sasadzersimees.
Dzeŗ, manu baliņu,
Dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ!

Tautas dzeesma.

№ 56. Nu sveiki braļi, kas šeit kopā esam.

Specīgi.

Belmans.

1. Nu svei-ki bra-ļi, kas šeit ko-pá
2. Mes mo-sta-meess uz jau-nu, jau-ku

1. e-sam, Ko mi-le - sti-ba vee-no -
2. dzi-vi, Mus mo-di - na-ja lai-ka

1. ja; Mes mi-lai te-vi-jai šis dzeesmas
2. gars; Bri-vi-ba mu-su ka-ro-gam par



1. ne - sam Un ga - ram, kas mus beedro -
2. zi - mi Un tais-nib's kau-sam pil-nigs

Ziglaki.



1. ja. Mus vi - sus sil - da jau
2. svars. Lai bri - vi - ba za - lo,



1. mi - le - sti - bas stars, Kas mi - lo
2. lai tais - ni - ba spid, Uz to lai

1. te - vi - ju, tam Latv-ju gars. Mus
2. dze-na-mees, Latv - ji, ik brid! Lai

1. vi - sus sil - da jau mi - le - sti-bas
2. bri - vi - ba za - ļo, lai tais - ni - ba

1. stars, Kas mi - ļo te - vi - ju, tam
2. spid, Uz to lai dze - na-mees, Latv-

1. Latv-ju gars.
2. ji, ik brid!

J. Pilsatneeks.

№ 57. Ozoliti, zemzariti.

Ozoliti, zemzariti,
Kam tu augi lejiņá?
Aija, aija, aija — ja!
Kam tu augi lejiņá?

Meitas tavus zarus lauza,
Kalniņái stavedam's.
Aija, aija, aija — ja!
Kalniņái stavedam's.

Lauzeet meitas, ko lauzdamas,
Galotnites nelauzeet!
Aija, etc.

Lai palika galotnite,
Putniņeemi uzmostees.
Aija, etc.

Tur atskreja lakstigala
Dzeltaineemi sparniņeem.
Aija, etc.

Ta nebija lakstigala,
Ta bij puiša ligaviņ'.
Aija, etc.

Guli, mana ligaviņa,
Uz manāmi rociņām!
Aija, etc.

Ja bus rokas noguletas,
Tad es tevi modinašu.
Aija, etc.

Celees, mana ligaviņa,
Man rociņas noguletas.
Aija, etc.

Man rociņas noguletas,
Tev meedziņis izgulets.
Aija, aija, aija — ja!
Tev meedziņis izgulets.

Tautas dzeesma.



№ 58. Ozoli vel Baltijā.

A. Zöllners.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is marked with a forte 'f' dynamic. The piano accompaniment consists of chords and moving lines in the right hand, and a bass line in the left hand. The lyrics are provided in two versions below the staff.

1. O - zo - li vel Bal - ti - jā Za - ļo
2. Kur tās smidrās lee-pas aug, Kup-lus

1. kal - nos, ee - le - já, Tà - pat
 2. o - zo - lus kur raug', Bri - vas

1. já, Tà - pat vi - - -
 2. raug', Bri - vas Latv - -

1. Tà - pat
 2. Bri - vas

1. O - zo -
 2. Jo teem

1. vi - ri at - ro - das, O - zo - leem kas
 2. Latv - ju dzeesmas tric, Jo teem aust jau

- - ri at - ro - das, O - zo -
 - - ju dzeesmas tric, Jo teem

vi - ri
 Latv - ju

leem kas lidz'-na - jas,
aust jau jau-kais rits,

Soli. <

lidz' - na - jas,
jau - kais rits, Tà - pat vi - ri,
leem kas lidz'-na - jas, Bri - vas Latv - ju,
aust jau jau-kais rits,

Soli. <

1. Tà - pat vi - ri at - ro - das,
2. Bri-vas Latv - ju dzeemas tric,

1. das, O - zo -
2. tric, Jo teem

mf

1. O - zo - leem kas lidz'-na - jas, Stipri
2. Jo teem aust jau jau-kais rits. Latvju

leem, O - zo - leem
aust, Jo teem aust

1. Stip-ri stav pret
Tutti. 2. Latvju vi - ri!

1. stav pret auku bar - gu, Te - vi -
2. vi - - ri! gribam dro - ūi Ci - ni -

1. Stip-ri stav pret
2. Latvju vi - ri!

1. ju tur mi - lu, dar - gu; Tai lai
2. tees un dzee-dat ko - ūi! Vi - reem

1. ar ūas dzeemas skan, Kamer Latv-ju me - li
2. bri - vi ro - ku speest, Kamer dzi-vib's sve - ce

1. man', Tai lai ar šās dzeesmas
2. dzeest; Vi-reem bri - vi ro - ku

1. Tai lai ar šās dzeesmas skan, dzeesmas
2. Vi-reem bri - vi ro - ku speest, ro - ku

1. skan, Ka-mer Latv-ju me-li
2. speest, Ka-mer dzi-vib's sve-ce

1. skan, Ka-mer Latv-ju me - li man', me-li
2. speest, Ka-mer dzi-vib's sve-ce dzeest, svece

1. man'!
2. dzeest!

1. man'!
2. dzeest!

J. Pilsatneeks.

№ 59. Pa Daugavu laivineeks irás.

Leni.

Silchers.



1. Pa Dau-ga - vu lai - vi-neeks i - rás It



ve - lu va - ka - rá, Un lai - vi - ņai



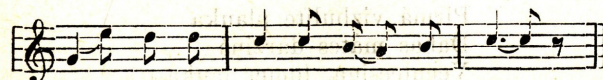
te - cet ņki-rás, Kad me - ness spi - de-



ja. Te tam no ne - jau - ņi ra-das Pee



kra-sta mei - ti - ņa, Tai bi-ju-ņas be - das



ka - das, Ka gau - ņi rau - da - ja.

2. Viņš laiviņu turedams jauta:
 „Kam raudi, meitiņa?“ —
 Bet laiva no vilņeem rauta
 Driz klat pee bezdibiņa.
 „Bedz projam, puisiti, steidzees,“
 Ši miļi skubina,
 „Dažs laivineeks šeitān beidzees,
 Kas mani zeloja.“

3. „Man jatek ar asaru lasém
 Pee sava miļaká,
 Kas droši pa udens gazém
 Man peekļut megināja.
 Tas klusi Daugavas dzilé
 Dus gadu simteņus
 Un mani arveenu mile,
 Pec ta man raudat bus.“

4. Vel laivineeks nebaltá deená
 Gan ķer pec neraga,
 Bet glabiņa vairs neveena,
 To straume nogremdeja.
 Par to vel Staburags rauda
 Lidz šodeen asaras;
 Ar bedigeem seri gauda
 Un mužam nerimstas.

Fr. Malbergis.

№ 60. Pirmá vizbulite plauka.

Pirmá vizbulite plauka
 Dabas mates darziņá,
 Veentesiga, tomer jauka
 Savá nenozeedzibá.

Veentesigi uzskatiju
 Nevainibas stadiņu,
 Nevilšus tur eeraudziju
 Pari zilu actiņu.

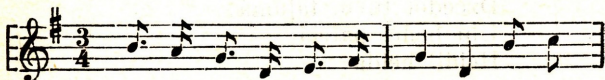
Burvigi, gan ne bez ziņas,
 Tās uz mani lukojās,
 Nogrimis nu esmu viņās
 Vizbulites actiņās.

Fr. Malberģis.



№ 61. Precīgi caur dzīvi ejam.

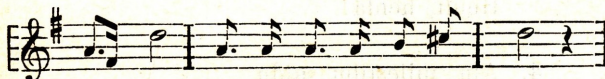
G. Grindels.



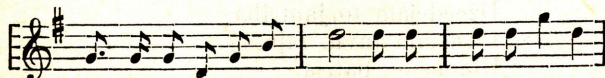
1. Pree-ci - gi caur dzi - vi e - jam, Lai ar



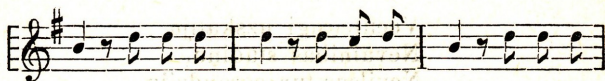
lik-tens dus-mo - jas, Dzeedot, a - lu dze-rot



sme - jam, Ne - pa - zi-stam grū - ti - bas!



Dzeedam tu-vu, ta-ļu - má: U - bi be-ne, pa-tri-



a, Hei-di, hei - da! Hei-di, hei - da! Hei-di, hei-



da! Hei - di, hei - da!

2. Filistereem jadod nauda,
 Ja mac maku delonis;
 Pilni kausi veesi gaida, —
 „Šmollis!“ sveic to jauneklis
 Dzeedot tuvu, taļumā:
 Ubi bene, patria, —
 Heidi, heida!

3. Preti zeltenites smaida,
 Viņas pratu jautrina,
 Rupes, skumjas projam raida,
 Musu dzivi saldina.
 Dzeedam tuvu, taļumā:
 Ubi bene, patria, —
 Heidi, heida!

4. Alu, milestibu saldu
 Darit, strids mus vilina,
 Dabujam ar retu kadu,
 Dzeedeam to jautribá.
 Dzeedam tuvu, taļumā:
 Ubi bene, patria, —
 Heidi, heida!

5. Driz mums jadodas ir projam, —
 Topam klusi, godīgi,
 Mīlestība zēd jō projam:
 Mīl mus kreetni jauneklī,
 Dzeedot tuvu, taļumā:
 Ubi bene, patria, —
 Heidi, heida!

J. Ruceļa tulkots.

№ 62. Puiši jaja peeguļa.

Puiši jaja peeguļa,
 Es ar lidzi taisijos.
 Puišēem svarki, kažociņš,
 Man tik baltee paladziņ'.

Puiši jaja zirgus pit,
 Es pee upes nodzertees;
 Iztek zaļa lidaciņ',
 Norauj manu vainadziņ'.

Aiznes manu vainadziņ'
 Burbulišus metadam'.
 Ņem, baliņi, oša laivu,
 Āzen pec mana vainadziņ'!

Oša laiva, smaga koka,
 Tā nogrima dibinā.
 Ņem, baliņi, leepu laivu,
 Āzen pec mana vainadziņ'!

Leepas laiva, veegla koka;
 Vejiņš dzina maliņā.
 Ņem, baliņi, zēdu laivu,
 Āzen pec mana vainadziņ'!

Tur aizdzina, tur palika
 Viņá juras saliná,
 Viņá juras saliná,
 Bandineeka kletiņá.

Tautas dzeesma.

№ 63. Putin puta melnais mednis.

Putin puta melnais mednis
 Sausá egles zariņá,
 Sausá egles zariņá.

Tà lai puta meitas mate,
 Kam meitiņas man nedev',
 Kam meitiņas man nedev'.

Zeedej' mani linu lauki
 Ar zileemi zeediņeem,
 Ar zileemi zeediņeem.

Atnaks rudens, ņemšu seevu
 Ar kurpitém, ravejiņ';
 Ar kurpitém, ravejiņ'.

Saimneeks staiga ņņaukadamsi,
 Knipus veen tik metadams,
 Knipus veen tik metadams.

Teica mani leeledaju,
 Maz' darbiņa stradataj',
 Maz' darbiņa stradataj'.

Saimneeks raja ikdeeniņas,
 Es staigaju dzeedadams,
 Es staigaju dzeedadams.

Ko bij manim tam dariti,
 Lustigami pratiņam,
 Lustigami pratiņam!

Es uzaugu goda puisis
 No vecasi mamuliņ's,
 No vecasi mamuliņ's.

Šuvat manim godasvarkus
 No vecami ķeselém,
 No vecami ķeselém.

Saimneekam ir bruni svarki,
 Man tee vecee ķelderis',
 Man tee vecee ķelderis'.

Tautas dzeesma.

№ 64. Put, vejiņ', dzen laiviņ'.

Put, vejiņ', dzen laiviņ',
 Aizden mani Kurzemé!
 Kurzemneece man solija
 Sav' meitiņu, malejiņ'.

Solit sola, bet nedeva,
 Teic man leelu dzerajiņ'.
 Teic man leelu dzerajiņu,
 Kumeliņu skrejejiņ'.

Kuŗu krogu es izdzeru?
 Kam noskreju kumeliņ'?
 Pats par savu naudu dzeru,
 Pats skrej' savu kumeliņ'.

Ai, ludzama krodzineece,
 Iznes alu uz parad'!
 Pa-augs rudzi, pa-augs meeži,
 Es godigi aizmaksāš'.

Naks rudenis, ņemšu seevu,
Lugšu tevi vedibás.
Dzersim kazas tris deeniņas,
Lai dancoja panaksneek'.

Tautas dzeesma.

№ 65. Rau, draugi, kà ņi kana mirdz.



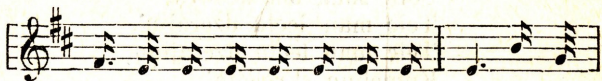
1. Rau, drau-gi, kà ņi ka - na mirdz, Kà



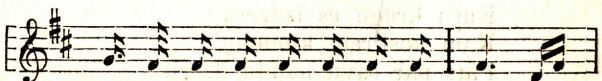
pu - to a - lu - tiņš! Kas zin, cik il - gi



ligs - mo sirds, Lai bau-dam driz! Tra - di-



ri - di ra - la - la - la - la - la - la, Tra - di-



ri - di ra - la - la - la - la - la - la, Kas



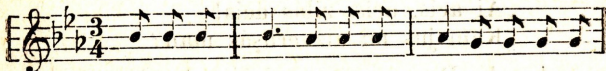
zin, cik il - gi ligsmo sirds, Lai baudam driz!

2. Kas sirdi gaiši eeligsmo
Un laimi peešķirt spes,
Draugs, ligaviņai glazi šo
Lai dzeram mes!

3. Un kuplai zelta brivibai
Un kreetnam tauteešam,
Šo pilno glazi tevijai
Lai tukšojam!

№ 66. Raug, gurdens trijjuugs velkās gauši.

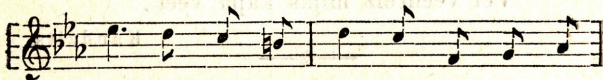
Kreevu tautas meld.



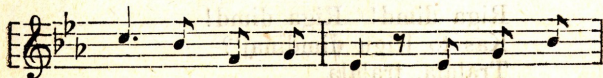
1. Raug, gurdens trijjuugs velkās gauši Pa leel-ce-



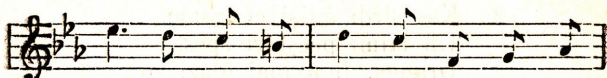
ļu iz kal - na - jas; Zem lo - ka



vi - ņam gau - zi, gau - zi Tinkš pulk-ste-



niņš no Val - da - jas, Zem lo - ka



vi - ņam gau - ņi, gau - ņi Tinkš pulk - ste -



niņš no Val - da - jas.

2. Jauns pasteneeks, no pusnakts celes,
Brauc menesnicá sapņodams,
Eekš ratu stura dziļi zvelees,
Par zilám acim dzeedadams.
3. Mežs kluss un lauks jau balot sacis,
Un viņa dzeesma ņeli skan:
„Ai acis, acis, zilás acis!
„Kam jus nu aizverušás man?
4. „Ar Deevu, manas dzives beedre,
„Tu laipná, daiļá ligava!
„Ar Deevu, manas laimes bedre,
„Tu tevu pilsats, Maskava!“ —
5. Un atri saķer viņš nu grožus,
Leek zirgeem pilnos rikšos skreet, —
Vel veenreiz apskat' kalnus košus,
Vel veenreiz miļás kapa veet'.

Kaudzits.

№ 67. Riga dimd! Riga dimd!

Riga dimd! Riga dimd!
Kas to Rigu dimdinaj'?
Tralala, tralala,
Kas to Rigu dimdinaj'?

Tai meitiņai puru kala,
Kam trejadi baleliņ'.
Tralala etc.

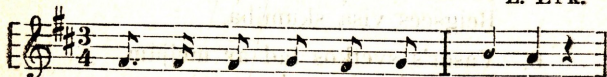
Teva bralis puru kala,
Mates bralis atsledziņ'.
Tralala etc.

Viņas pašas istais bralis
Zelta vaku leedinaj'.
Tralala etc.

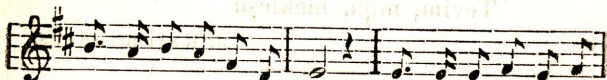
Tautas dzeesma.

№ 68. Ritā vairs nebušu majās.

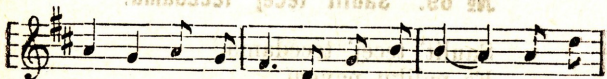
L. Erk.



1. Ri - tā vairs ne - bu - ū ma - jās,



Tu - vu klat ir ūķir-ša - nās, Ce - ļu staigās ma - nas



ka - jas, Do - mas bus pee mi - ļa - kās, Do - mas



bus pee mi - ļa - kās.

2. Kad aiz majas kalnā kapšu,
Skatišos vel eelejā,
Veetiņu apraudzīt sakšu,
Kur man preeki zeedeja.
3. Tad ar noskumušu pratu
Savu ceļu staigašu,
Miļako, kaut ar' nav klatu,
Alaž pratā turešu.
4. Bet kad aukstā zeema beigsees,
Jaukā pavasara smees,
Ceļu staigat tad man veiksees,
Çakli manas kajas ees.
5. Preecigs atpakaļ tad nakšu,
Kur man gaida miliba,
Jaunu dzivošanu sakšu,
Beigsees visa skumiba.
6. Vasar's svetkos tad ar meijām
Tavas durvis puškošu,
Puķites pa kalneem, lejām
Tevim, miļá, meklešu.

J. Rathminders.

№ 69. Saulit' tecej' tecedama.

Saulit' tecej' tecedama,
Es paliku pavení.
Nava savas mamuliņas,
Kas eecela saulité.

Tec saulite, pagaid' manis,
Ko es tevim pasaciš':
Aiznes manai mamuliņai
Labu, labu vakariņ'!

Jau saulite zemu, zemu,
Mamuliņa taļu, taļ';
Teku, tekū, nepanaku,
Saucu, saucu, nesasauc'.

Tautas dzeesma.

№ 70. Seši mazi bundzeneeki.

Seši mazi bundzeneeki
Eet pa ceļu bungodam';
Viseem sešēem sirmi zirgi,
Viseem caunes cepurit's.

Visi seši sajajuši
Maná rožu darziņá.
Divi saka: ta ir mana,
Divi saka: tas nav tees'.

Divi mani saķeruši
Zelta kreles dāvina.
Es neņemšu, ne man vajag
Tik jaunami skuķenam.

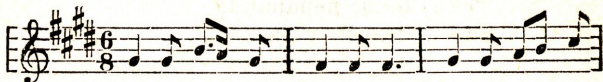
Eešu majá, prasis tevs:
Kur tu ņemi, kas tev dev'?
Man eedeva ceema puiši
Mani mazu miledam'.

Mani mazu miledami,
Sevim leelu audzedam',
Mani mazu miledami,
Sevim leelu audzedam'.

Tautas dzeesma.

№ 71. Skaistu rozi redzeja.

H. Verners.



1. Skaistu ro - zi re-dze-ja Puisens dar - za



ma - lá, Kas it ko - ši zee - de - ja;



Tecej's klat, to ska-ti-ja, Preeks tam bij bez



ga - la. Ro - zit, ro - zit sar - ka - ná,



Ro - zit dar - za ma - lá!

2. Puisens saka: „lauziņu
 Rozi darza malá!“
 Roze teica: „eeduršu
 Un tev sapes darišu.
 Laid man' tikai vaļá!“
 Rozit, rozit sarkaná,
 Rozit darza malá!

3. Zens neklausa, nolauž to,
 Rozi darza malá;
 Rozes erkšķi bada šo,
 Zens nebedā it neko,
 Kà tam izees galá.
 Rozit, rozit sarkaná,
 Rozit darza malá!

M. Vietings.

№ 72. Skani, mana dzeesmiņa.

Melodija: Leise zieht durch mein Gemüthe.

Skani, mana dzeesmiņa,
 Miligi un leni;
 Ej, kà veegla vesmiņa,
 Vakara paveni!

Ej lidz mazai majiņai,
 Skan' pa logu eekšá,
 Stajees manai meitiņai
 Viņas gultas preekšá!

Skani viņas austiņá
 Kà ar debes' spelém,
 Runa viņas sirsniņá
 Kà ar eng'ļu melém!

Skani: „Jauká meitiņa!
 Taļumā kads dzivo,
 No ka nak šī dzeesmiņa,
 Tas tev' ļoti miļo!“

Pumpurs.

№ 73. Slava tevim alutiņ'.

Stipri.

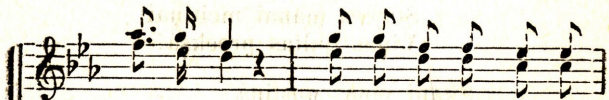
Otto.



1. Sla - va te - vim a - lu - tiņ', Mu - su salda is



2. Sla - va te - vim li - gaviņ', Ma - na zel - ta
 3. Sla - va te - vim Lat - vi - ja, Ma - na mi - ģá
 4. Sla - va te - vim miļais draugs, Mums par viseem
 5. Sla - va katram cil - ve - kam, La - bam a - lus



1. dze - ree - niņ', Pa - lee - ci pee mums ar -



2. sirds - ac - tiņ', Ma - nas kar - stás sir - žu
 3. te - vi - ja! Lai zud ta - vi ee - naid -
 4. dargs un jauks, Pa - tu - ri mums drau - ga
 5. dze - ra - jam, Kas var a - lu dzert pa

1. vee-nu, Dzes' mums sla-pes nakt' un deenu,

2. lees-mas, Ne - iz - dzeš ne-ka-das breemas,
3. nee - ki, Tad mums vi-seem smaidis pree-ki;
4. pra - tu, Tas mus tu-vak draudzi - na - tu;
5. go - dam, Tam mes a - laž sla-vu dodam,

1. Ru-dzi veenmer a - lu - tiņ', Rudzi veenmer a - lu -

2. Mi - li-ba deg a - la - žiņ, Mi - li-ba deg a - la -
3. Preeci-gi tad uz-sauk-sim, Pree-ci-gi tad uz-sauk-
4. Draugs, uz to lai uz-dze - ram, Draugs, uz to lai uz-dze-
5. Pa-sau-le tam ne-šķo-bas, Pa-sau-le tam ne-šķo-

1. tiņ', - - - - sla - va, Tris reiz

- Ja, a - lu - tiņ'
2. žiņ, Ja, a - la - žiņ etc.
 3. sim, Ja, uz - sauk - sim etc.
 4. ram, Ja, uz - dze - ram etc.
 5. bas, Ja, ne - šķo - bas etc.

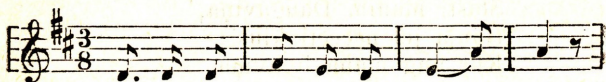
sla - va tev, Sla - va, tris reiz

sla - va tev, Ja, sla - va, sla - va, slava,

sla - va!



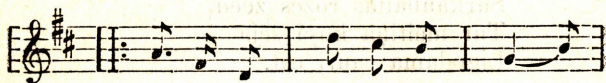
№ 74. Sneedz man šurp, jaunekli, ragu.



1. Sneedz man šurp, jau-nek - li, ra - gu,



Pil - di ar vi - nu man to! —



Vins da - ra dze - ra - ju la -



gu, Sirds pra - tu ee - ligs - mo.

2. Saulei un menesim koši
Vins un rags lidzigi viz,
Zeltá viņš laistás it spoži,
Sudraba lasumos šis.
3. Vins dzeš visvisadas slapēs,
Skumjas ir noslicina,
Remde ar' milibas sapes,
Sirdis kas noskundina.
4. Dzerat zem smaršigeem zareem,
Braļi, šis vakars ir jauks;
Velu pa nakts-zvaigžņu stareem
Lai vel skan dzereenu trauks.

№ 75. Stasti manim Daugaviņa.

Stasti manim Daugaviņa,
Gauja jel neceeti klus':
Kur aug mana ligaviņa,
Vaj ta driz jau leela bus?

Daugav' balta putodama
Oša laivu vizina;
Meitiņ' laivá sededama
Vilainites balina.

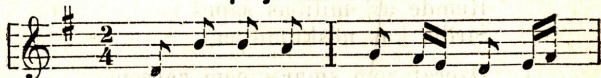
Gaujas malá, dziļá lejá
Sarkanbaltas rozes zeed,
Tur meitiņa košá sejá
Ligodama cauri eet.

Brauc ar Deevu, Daugaveete,
Oša laivá sededam'!
Pini kroņus, Gaujeneete,
Puķes klepí nesadam'!

Man pašami Laimes-mate
Ligaviņu audzina,
Lauka-mate, Meža-mate
Tai puriņu darina.

P u m p u r s.

№ 76. Sveiks iz tev' un mates rokám dels nu projam trauc.



1. Sveiks iz tev' un ma - tes ro - kám



dels nu pro-jam trauc, Jo uz mu - zu



tro - ni steig-tees cen - tigs prats to sauc.



Sve-ti - da-ma pa - ceļ ma - te ro - kas un tad



teic: „Pa - leec kreet - nis, go - dīgs, de - lī!



Deevs jau li - dzet steidz.“ Bet tik pus-gads



aiz - te - ce - ja — viss jau par - ver - tās,



Ta ir muzu de - lu dzi - ve smai-dos, a - sa-



rās. Ta ir mu - zu de - lu dzi - ve



smaidos, a - sa - rās.

2. Driz viņš beedru bará naigi draugus meklet sak,
 Kuŗi jauno muzu delu kreetni vadit mak;
 Komerŗos un komitatos vilinats tas mit,
 Padomus no mates dotos aizmirst viņš ik brid';
 Naktis dzert un kartes spelet viņš nu eemacas,
 Ta ir muzu delu dzive smaidos, asarás.
3. Ŗodeen uzdzivo bez mera, visu iztere,
 Ritu trukums, bedas viņu bargi peemekle,
 Bet ta jautrais gars arveenu raizes aizdzit prot,
 Augŗotajam savas leetas driz viņš projam dod —
 Paradi tà leelá merá drizi sakrajas,
 Ta ir muzu delu dzive smaidos, asarás.
4. Cerib's pilna sed tur mate, delu peemin ta,
 Te no pasteneeka top tai ziņa peenesta:
 „Sliktu dzivi veenmer vezdams, dzerdams, pli-
 tedams,
 Jusu dels ir tiktaŗ ticis, ka tas izsledzams.“
 Bedigs steidzas viņš pee mates, aizgrabts at-
 zistas:
 „Ta ir muzu delu dzive smaidos, asarás!“

E. Birsmāņa tulkots.

№ 77. Ŗee kauli, Ŗi meesa.

Melodija: Wir hatten gebauet.

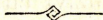
Ŗee kauli, Ŗi meesa,
 Ŗis gars un Ŗi sirds
 Ir tevuzemes teesa,
 Kamer Ŗi saule mirdz.

Kur soliti eemu,
 Tur tevezemes kruts,
 Un par ik katru ceemu
 Vel vecais Perkons ruc.

Ai Deeviņ, kad kaŗi
 Par tevezemi eet,
 Lai tevu tevu gari
 Man kaŗa dzeesmu dzeed!

Tad asinis leeŗu
 No milestibas,
 Ar godu projam eeŗu
 Eekŗ tevu godibas.

J. Steiks. (Iz „Pagalma“.)



№ 78. Tà nevar ņe palikt, kà bijis.

Fr. H. Himmels.



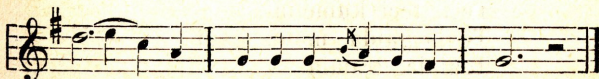
1. Tà ne - var ņe pa - likt, kà bi - jis, Kur



me - nes's te aug un te zud; Kas at - ro - das



ar mums virs ze - mes, Zeed bri - ti - ņu, no - vist un



trud, Zeed bri - ti - ņu, novist un trud.

Dziru dzeemas.

2. Sen preekš mums daudz cilveku bija,
Kam dzivojot netruka preeks;
Tos peeminam preeká, kam jaguļ
∴ Nu smiltainé pedigais meegs. ∴
3. Pec mums vel daudz cilveku dzivos,
Kas smeesees un preecigi bus;
Pec gadeem, kad dusesim kapos,
∴ Tee ligsmibá peemines mus. ∴
4. Te draudzigi kopá mes sezam
Kà draugi, kas draudzibu jut.
Mes saldinam dzivi cits citam,
∴ Kaut alaz tà varetu but! ∴
5. Bet nevar tà palikt, kà bijis,
Jel izbaudeet preekus, pirms vist;
Kas zin, kad liktens mums lemis
∴ Pret riteem, pret vakareem klist. ∴
6. Un ja ar tad šķirti mes kļusim,
Tad sirdis vel veenotas bus,
Un visi mes preecigi busim,
∴ Ja kads no mums laimigs reiz kļus. ∴
7. Ja liktens mums lemis, ka dzivé
No jauna mums kopá bus nakt,
Tad gribam, ko preecigi beidzám,
∴ No jauna mes preecigi sakt. ∴

Girgensons.



№ 79. Teci, teci kumeliņi.

Teci, teci kumeliņi,
Tevis gaida, manis gaid'.
Tralala, tralala,
Tevis gaida, manis gaid'.

Tēvis gaida auzu sile,
Manis jauna ligaviņ'.
Tralala etc.

Pee needrites laiviņ' seju,
Pee auziņas kumeliņ'.
Tralala etc.

Pats es kapu kalniņá,
Zeltenites lukotees.
Tralala etc.

Trukst laiviņa no needrites,
No auziņas kumeliņš.
Tralala etc.

Ne man laivas, ne kumeļa,
Ne ar ceema zeltenit's.
Tralala, tralala,
Ne ar ceema zeltenit's.

Tautas dzeesma.



№ 80. Tēvija, tu darga, sveta.

Tēvija, tu darga, sveta,
Tautas mikstais šupulits,
Šupulits, kas tautu šupo,
Audzē tautas deliņus,
Zobentiņu jozejiņus,
Karodziņa nesejiņus.

Tēvija, man miļa esi,
Bušu tevīm uzticigs,
Tēvija, kas tautu puško
Skaistám, daiļám meitiņám,
Ozolzaru plucejiņám,
Vainadziņu pinejiņám.

Tevija, tu saldais vardiņš,
 Vardiņš nekad aizmirstams,
 Tevija, par godu tevīm
 Es līdz kapam dzivošu,
 Kamer atkal zeme kļušu
 Un kas biju, atkal bušu.

Ed. Zeibots.



№ 81. Tris tauteši no laukeem.

1. Tris tauteši no laukeem
 Pec manis preceja;
 Tas veens ar vardeem jaukeem
 Uz manis runaja.
2. Tam otram mulķu seja,
 Ar zeltu svaidija;
 Tas trešais puķes seja,
 Turklat ar bučoja.
3. Lai bučot bučo pirmais
 Pa godam mamiņu,
 Lai kaimiņš ir man otrais
 Ar savu puriņu.
4. Kas deva rozi košu
 Un mani bučoja:
 Tam pati sevi došu
 Un bušu viņeja. —



№ 82. Tumša, tumša ta eglite.

Tumša, tumša ta eglite,
 Kur saulite nakti guļ;
 Ai, ai nakti guļ,
 Kur saulite nakti guļ.

Taļu, taļu ta māmiņa,
Kur aug mana ligaviņ'.
Ai, ai ligaviņ',
Kur aug mana ligaviņ',

No kureenes tu, puisiti,
Ar tik jauku valodiņ'? etc.

Es, māmiņa, no Vaczemes
Nak' pēc savas vajadzīb's. etc.

Es nak' jūsu meitiņ' precet,
Ak lūdzama, neleedzeet! etc.

Man ir veena pati meitiņ',
Ta par jaunu un par mazu. etc.

Tai bus mātē rikstēs bītēs,
Ne pēc jāunēm piūšēm dzītēs. etc.

Jūs, māmiņa, veci ļaudis,
Jūs savādi runājeet. etc.

Jūras putni pulkēm skreja
Un pa param parojās. etc.

Tā bus jāunēm cilveciņēm
Ar pa param parotēs,
Ai, ai parotēs,
Ar pa param parotēs.

Tautas dziesma.

№ 83. Tur es dzeru, tur man tika.

∴ Tur es dzeru, tur man tika,
Tāī māzāī krodziņā. ∴∴

∴∴ Sarkans alus, balta kana,
Daiļa pati nesejiņ'. ∴∴

Pats es dzeru, pats maksaju
Krogá saldu alutiņ'.

Pats preceju ligaviņu,
Tevam, matei nezinot.

Izder' alu, sasit' kanu,
Nobuçoju nesejiņ'.

Simtu marku es nodzeru,
Kumeļái sededams.

Butu dzeris otru simtu,
Nestav manis kumeliņš.

Kumeļami kajas gura,
Pašam skurba galviņa.

Alutiņi, baleliņi, neb' es tava stiprumiņ':
Tu vareji viru gastu, mucai spundi ará spert.

Alutiņi, baleliņi, neb' es tava vecumiņ':
Es peedzimu, tev' atradu, es nomiršu, tu paliks'.

Tautas dzeesma.



№ 84. Uz Latvijas kalneem, tur meeži breest.

(Pec: „Der schlesische Zecher.“)

Uz Latvijas kalneem, tur meeži breest,
Tee spej gan salnas, gan zeemu ceest;
Vaj ne-auglign, vaj auglign gads,
Nekad nav teem dzirdets alus bads. —
Redz, guļu nu es pee pilnas vats:
„Lai cits to dzer, kam nesas prats!“
Tà saucu, „un lai pats velns ar nak,
Es veikšu, ja ar man' dzertees sak!“
Tiklidz šos vardus izteicu,
Te velnā sol's dimd pa pagrabu.

„He, bral! ja veicu, tu peeder' man,
 Es eju,“ viņš teica, „bral, dzertees gan!“ —
 Nu tika dažs trauciņš iztukšits,
 Mes dzeram gandrīz līdz ausa rīts.
 Te saka velns muldet: „He, bralit, man
 Pee zaņķa spelts, nu man ir gan!
 Es dzeru citreiz preekš simts gadeem
 Ikdeenās ar Vaczemes studenteem,
 Bet vel dzert alu, tik ruktu, tas grut,
 Tad vajaga dzimušam Latveetim but.“

Talvaitis.

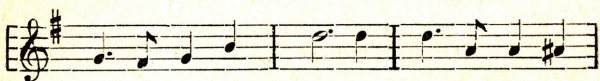
№ 85. Vaj gudrās dabas majeens.

Leni.

W. Sommers.

Solo.

1. Vaj gud - rās da - bas ma - jeens Tev



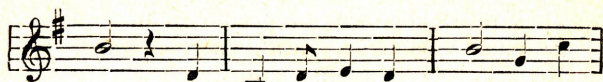
lai - ku rá - da tà, Kà va - ka - ros mans



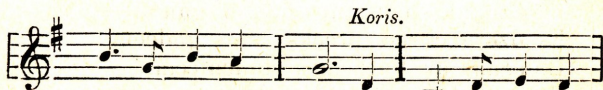
ga - jeens Pee a - lus pa - gra - bá? Kad



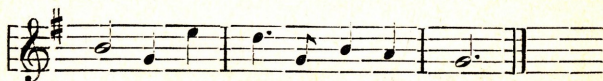
tur es ligsmis ka - nu Jau daudzreiz tuk - šo -



jis, No tuk-šās mu-cas ma-nu, Cik



pulkstens no-si - tis. No tuk-šās mu-cas



ma-nu, Cik pulkstens no-si - tis.

2. Kad es uz maju ceļá
 Un dzeedu dzeesmiņu,
 Tad zinu naktí velá,
 Kas ir par stundiņu.
 No saveem soļeem zinu,
 Dažs taisnis, krustiskis,
 No savas dzeemas zinu,
 Cik pulkstens nositis.

3. Kad majiņu es redzu,
 Kur sapņo miļaka,
 Tad skandināt tai medzu
 Es skaļi dzeesmiņu.
 Un kad tai istabiņá
 Vel atspid ugunis,
 Tad teic man ligaviņa,
 Cik pulkstens nositis.

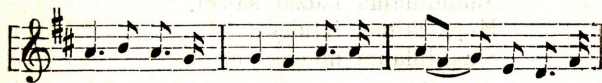
Ed. Zeibota tulkots.



№ 86. Vakar, vaj tas ticams, beedri?



1. Va-kar, vaj tas ti-cams, beed-ri? Va - kar,



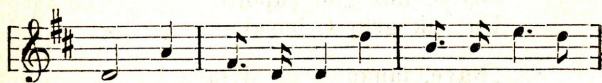
a - lu dze-rot jaut-ri, Doma - jat, kà no-bi-



jos: Es ar na - vi sa - ti - kos! Vi



va-le-ra, vi va-le - ra, Vi va - le ra - le ra-la-



la, Vi va - le - ra, vi va - le - ra, Vi



va - le - ra - le - ra - la - la!

2. Iskapti ta vicinaja,
 Draudeem lidz sev aicinaja:
 „Prom, tu deezgan župojis,
 Deezgan meitas buçojis!“

3. „Miļá navit,“ raudot teicu,
 „Vaj tu grib', lai dzivot beidzu?
 Re, tur alus, eeaudi!
 Miļá, mani pataupi!“
4. Smeedamás ta paņem kausu,
 Smaididama izdzer sausu, —
 Meŗa laimei iztukŗo,
 Smaididama noleek to.
5. Jau nu glabees, saku ticet,
 Bet no jauna sak ta draudet:
 „Ners, par alus pileenu
 Vaj lai tevi saudzeju?“
6. „Miļá navit, klau, ko teikŗu:
 Es par arstu studet steigŗu;
 Saudzi! par to apsolu
 Tev pus' savu slimneeku!“
7. „Ja tas tà, tad vari dzivot,
 Centees tikai manim kalpot!
 Dzivo, lidz gan ųupojis,
 Un, cik gribas, buŗojis!“
8. „Nave, jauka vests ųi tava,
 Jaunu dzivibu man dava!
 Kausu lai nu peepildam,
 Bralibu tad sadzeram!“
9. Tà tad dzivoŗu nu muŗam,
 Jo, pee Trimpus zveru, muŗam
 Alus kausus tukŗoŗu,
 Zeltenites buŗoŗu.

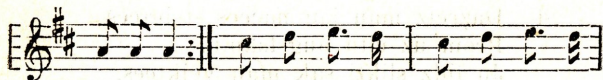
J. Ruceļa tulkots.



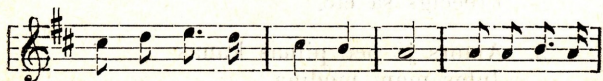
№ 87. Visur jutos es kà majás.



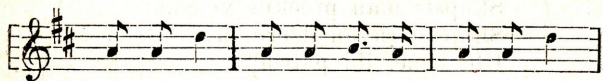
1. Vi-sur ju-tos es kà ma-jás, Vi-sur es-mu



pa-zi-stams; Zee-me-ļos ja slik-ti kla-jas,



Stei-dzos ci-tur ligs-mo-dams. Preecigs šà un



pree-cigs tà, Pree-cigs šà un preecigs tà,



U-bi be-ne, i-bi pat-ri - a, U-bi



be-ne, i-bi pat-ri - a!

2. Veegla manim ceļa soma,
 Veenmer jautris manim prats,
 Vaj man zema, augsta loma,
 Dzives ceļš man rozém klats.
 Preecigs šà un preecigs tà,
 Ubi bene, ibi patria!

3. Mantu, ko par savu saucu,
Kabatá es nesaju,
Un kad reizi kapá traucu,
Lidzi ņemt to domaju.
Preecigs šà etc.
4. Dažreiz man jau nacees steigtees
Prom uz citu augstskolu,
Jo lidz slikti sak man veiktees,
Viņu tulit atstaju.
Preecigs šà etc.
5. Amors ja pee pilnas kanas
Jutas maní modina,
Tad man veens, vaj Maijas, Anas
Skupsts man preekus veicina.
Skupstu šà un dzeru tà,
Ubi bene, ibi patria!
6. Tà caur pasauli es teeku,
Jautri visur dzivodams;
Kur rod alu, skupstus, preeku,
Esmu visur pazistams.
Preecigs šà etc.

Birsmāņu Ernests.

